

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og personskatteloven. (Fradrag for bidrag til arbejdsløshedsforsikring og personfradrag til begrænset skattepligtige personer). (Lovforslag nr. L 206).

Forslag til lov om ændring af personskatteloven og andre skattelove. (Indførelse af et sundhedsbidrag, ændringer som led i den kommunale finansieringsreform, m.v.). (Lovforslag nr. L 207).

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove m.v. (Konsekvensændringer som følge af sundhedsbidraget og kommunalreformen). (Lovforslag nr. L 208).

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forskellige andre love. (Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.). (Lovforslag nr. L 209).

Forsvarsministeren (Søren Gade) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lodslov. (Lovforslag nr. L 210).

Miljøministeren (Connie Hedegaard) har meddelt mig, at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet. (Lovforslag nr. L 211).

Forslag til lov om ændring af lov om naturbeskyttelse, lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love. (Ændring af klagenævn og klagebestemmelser i en række love på miljøområdet). (Lovforslag nr. L 212).

Forslag til lov om ændring af lov om forurenede jord. (Ændring af kortlægning af forurenede arealer m.v.). (Lovforslag nr. L 213).

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse. (Producentansvar for person- og varebiler). (Lovforslag nr. L 214).

Videnskabsministeren (Helge Sander) har meddelt mig, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

It- og telepolitisk redegørelse 2006. (Redegørelse nr. R 12).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen optaget i Folketingstidende.

Den første sag på dagsordenen var:
1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetiden

Spm. nr. S 3512

1) Til statsministeren af:
Morten Messerschmidt (DF) og **Morten Messerschmidt (DF)**:

»Mener statsministeren, at det er udtryk for, at Tyrkiet respekterer religionsfriheden, når man efter besættelsen af Nordcypern i 1974 har omdannet de kristne kirker og klostre til hoteller, kasinoer, værtshuse og lign.?«

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg skal starte med at takke statsministeren for at ville tage den her debat. Det er jo et udenrigspolitisk område, men eftersom det er statsministeren, der jo forestår forhandlingerne ved udvidelsen af EU, mener jeg, at det her også må henhøre under hans kompetenceområde.

Og det, som sagen kort handler om, er, at statsministeren jo som repræsentant for Danmark og dermed som repræsentant i EU altså i øjeblikket forhandler med Tyrkiet om medlemskab af EU; Tyrkiet, som har vandaliseret en stor del af Nordcypern, og som på mange områder har forbrudt sig imod internationale regler og

love i den behandling, som man har givet nordcyprioterne.

Og jeg mener, at det er centralt at få statsministerens klare holdning til, hvorvidt den behandling, som tyrkerne har givet Nordcypern og nordcyprioterne, er i overensstemmelse med de menneskerettigheder og konventioner, som vi normalt hylder. Så det vil jeg håbe at statsministeren vil svare på.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Som hr. Morten Messerschmidt selv antyder, burde spørgsmålet egentlig have været stillet til udenrigsministeren, som har ressortansvaret for Tyrkiet og Cypern, men ud fra en samlet vurdering har jeg så accepteret at besvare spørgsmålet. Det må selvfølgelig blive på det mere principielle plan.

Og jeg vil godt understrege, at Tyrkiet i forhandlingerne med EU vil blive bedømt på, om Tyrkiet opfylder de politiske og økonomiske Københavnskriterier. Og det politiske kriterium omfatter også respekten for religionsfrihed. Og Europa-Kommissionen overvåger løbende udviklingen i Tyrkiet som led i optagelsesforhandlingerne.

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jeg selvfølgelig glad for at høre fra statsministerens side. Men jeg synes, at der er en tendens til i den her debat alene at se på problematikken, kan man sige, fra Ankaras synsvinkel, hvorimod jeg mener, at det ville være langt mere relevant i virkeligheden at se på problemet fra Nicosias synsvinkel.

For sagen er jo altså, at en del af Cypern i over 30 år har været besat af Tyrkiet, og det har altså afstedkommet en lang række ubehageligheder for cyprioterne, bl.a. at de gamle græske kirker, cypriotiske klostre og andre helligdomme er blevet omdannet til hoteller, kasinoer, kroer, restauranter og til andre meget sekulære formål, kan man sige, som jo nok må betragtes som en meget, meget grov krænkelse af den religion, som man nu udøver på Cypern.

Jeg vil gerne høre, om ikke statsministeren er enig i, at det er fuldstændig uacceptabelt, at en tyrkisk besættelsesmagt på den måde har omdannet kirker og andre religiøse helligdomme til hoteller og restauranter og kasinoer i det nordcypriotiske område.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg må sige til hr. Morten Messerschmidt, at jeg ikke har noget detailkendskab til anvendelsen af religiøse rum på det nordlige Cypern, men jeg vil generelt sige, at Cypernproblemet skal løses gennem forhandlinger mellem de relevante parter i FN-regi, og regeringen støtter som hidtil alle konstruktive bestræbelser inden for rammerne af FN for at tilvejebringe en varig, omfattende og retfærdig løsning på Cypernproblemet.

Og der vil jeg godt understrege, at problemer med anvendelsen af religiøse rum på det nordlige Cypern selvfølgelig må indgå i en sådan varig, omfattende og retfærdig løsning på Cypernproblemet, og jeg vil også, for at tage forskud på besvarelsen af næste spørgsmål, sige, at det jo er meget vanskeligt at forestille sig tyrkisk medlemskab af EU, uden at der er fundet en løsning på Cypernproblemet.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg vil nok lige blive ved spørgsmålet om de religiøse helligdomme på Nordcypern, for det er faktisk sådan, at jeg kan sende statsministeren en række turistbrochurer fra de nordcypriotiske myndigheder, altså tyrkiske myndigheder, hvori der faktisk er en lang række hoteller, restauranter og kasinoer, som er opkaldt efter de kirker, der engang var i de bygninger.

Og jeg mener, at det da er en meget ubehagelig måde at behandle et medlem af EU på. En ting er, at man har besat landet, en anden ting er, at man så omdanner de helligdomme, som den oprindelige befolkning anvendte, til kasinoer, restauranter og hoteller og fastholder de navne, som altså indtil da var de pågældende kirkers osv.

Det er da en så ubehagelig måde at fremture på over for en oprindelig befolkning, at jeg er nødt til at høre, om ikke statsministeren er enig i, at det må høre op, og i, at den eneste anstændige måde, Tyrkiet kan komme ud af det her på, er ved at reetablere de kirker og klostre og andre ting, som er blevet omdannet til sådan nogle usmagelige formål, som de har i dag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Som jeg sagde før, er jeg ikke i besiddelse af detaljerede informationer om anvendelsen af kirkelige bygninger og religiøse rum på den nordlige del af Cypern, men jeg vil gentage, hvad jeg sagde før, nemlig at problemer med anvendelsen af sådanne religiøse rum selvfølgelig må indgå i en løsning på Cypernproblemet, og rege-

ringen støtter som hidtil alle konstruktive bestræbelser inden for rammerne af FN på at tilvejebringe en sådan løsning.

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen det er ikke engang de tyrkiske myndigheder uenig med statsministeren i, alle ønsker jo en løsning. Det er jo ret indholdsløst at sige.

Det, det handler om, er, hvilken løsning man skal finde. Og der er det bare, at jeg søger statsministerens bud på, hvorvidt statsministeren mener, at det er acceptabelt, at man altså ikke etablerer de kirker og klostre på Nordcypern, som man med magt har taget fra cyprioterne og med magt har omdannet til kasinoer og hoteller og andre ting, som intet har med religiøse formål at gøre.

Det her er jo blot et eksempel på den fuldstændig grundlæggende mangel på respekt over for cyprioternes religion, og den i øvrigt grundlæggende mangel på respekt over for alle andre religioner, som vi jo også ser i det tyrkiske samfund. Hvis statsministeren tænker på, hvilke forhold den ortodokse patriark har i Tyrkiet, vil han jo også vide, at det er et generelt fænomen fra tyrkisk side, at man fører en dybt chauvinistisk politik over for andre religioner.

Og jeg ønsker blot statsministerens klare tilkendegivelse af, at når man nu skal finde en løsning, så skal det ikke være den tyrkisk ønskede løsning om, at man bare skal have lov til at fastholde de her kasinoer og hoteller i de gamle kirkebygninger, men man skal reetablere det sådan, at det igen bliver kirker og klostre og religiøse, hellige steder.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men jeg tror ikke, jeg kan komme det meget nærmere, end hvad jeg allerede har svaret, nemlig at en betingelse for medlemskab af EU er, at man opfylder ganske bestemte politiske og økonomiske kriterier, og til de politiske kriterier hører respekten for religionsfrihed. Det skal Tyrkiet selvfølgelig også leve op til, hvis Tyrkiet en dag kommer i nærheden af et EU-medlemskab. Sådan er det. Der er Tyrkiet ikke stillet anderledes end alle andre.

Kl. 13.15

Derfor er jeg altså nødt til at henvise til, hvad jeg allerede har sagt, nemlig at der skal findes en løsning på Cypernproblemet. I den løsning må selvfølgelig også indgå en løsning på spørgsmålet om anvendelse af religiøse rum, så der leves fuldt ud op til principperne om religionsfrihed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3514

2) Til statsministeren af:

Morten Messerschmidt (DF) og Morten Messerschmidt (DF):

»Hvor længe vil statsministeren acceptere, at Tyrkiet som ansøgerland til EU har besættelsestropper på Cypern?«

Morten Messerschmidt (DF):

Det andet spørgsmål er så af en lidt mere princip karakter, hvad angår den tyrkiske besættelse af Nordcypern, og drejer sig ikke så meget de specifikke problemer, det har afstedkommet. Men for at bruge statsministerens ord ønsker vi jo alle sammen en løsning. Sådan er det faktisk med alle problemer; alle parter ønsker jo en løsning.

Det handler om, hvad løsningen kommer til at indeholde, og det er klart, at set fra Dansk Folkepartis synspunkt er det fuldstændig uholdbart at finde en løsning, hvor man går videre med forhandlingerne om tyrkisk medlemskab, samtidig med at der findes besættelsestropper på Nordcypern.

Vi mener, det må være så evident, at man selvfølgelig ikke kan forhandle med et land, der er besættelsesmagt i EU, og derfor ønsker jeg bare statsministerens klare stillingtagen til, hvorvidt man kommer nogen som helst skridt videre i forhandlingerne, før den nu over 30-årige besættelse af Cypern, som altså er en del af EU, hører op. Det må være en helt ubetinget betingelse for Tyrkiet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg må minde hr. Morten Messerschmidt om, at Tyrkiet fik status som kandidatland tilbage i 1999, hvor Tyrkiet også havde tropper til stede på den nordlige del af Cypern. Så det, at Tyrkiet har fået status som kandidatland, er altså adskilt fra spørgsmålet om tilstedeværelsen på den nordlige del af Cypern.

Men det ændrer ikke ved, at det er umuligt at forestille sig et tyrkisk EU-medlemskab, før Cyprenproblemet er løst, og samtidig må det først og fremmest være de involverede parter selv, der definerer, hvad de betragter som en gensidig, acceptabel, samlet løsning. Men jeg giver hr. Morten Messerschmidt ret i, at man ikke kan forestille sig Tyrkiet som medlem af EU, uden at

der er fundet en sådan løsning på Cypernproblemet.

Morten Messerschmidt (DF):

Så er jeg nødt til at spørge, hvad det er for en løsning, statsministeren forestiller sig, for statsministeren nævnte under det tidligere spørgsmål, at det var FN, der skulle spille en rolle, og den plan, som Kofi Annan har lagt frem, er jo i den grad en desavouering af græsk-cyprioterne, den er i den grad en umyndiggørelse af alt, hvad der hedder Cyperns cypriotisk selvstændighed.

Altså, man vil give en besættelsesmagt vetoet over politiske afgørelser, man vil tvinge centralbankreserven til at blive delt fifty-fifty imellem de to statsenheder. Det er jo fuldstændig uspiseligt, og det er naturligvis også blevet afvist af græsk-cyprioterne.

Derfor vil jeg høre, hvad det så er for en model, statsministeren egentlig forestiller sig at man kan gennemføre for at få en fredelig løsning og altså få en mulighed for at løse det her problem, for selvfølgelig er alle enige i, at der skal findes en løsning.

Det skal bare være en løsning, som ikke foregår på tyrkiske præmisser, fordi det i historisk tid, i hvert fald i de sidste 30 år har vist sig, at tyrkerne kun ønsker konfrontationens linje og kun ønsker at nedgøre græsk-cyprioterne. Derfor vil jeg gerne høre: Hvad er det egentlig for en løsningsmodel, som statsministeren sigter på?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen jeg har ikke til hensigt på den danske regerings vegne at lægge et forslag til løsning frem. Efter regeringens opfattelse bør en løsning findes inden for rammerne af FN, og FN's generalsekretær, Kofi Annan, præsenterede et forslag til en løsning i 2004; et forslag, som bl.a. indeholdt en køreplan for en reduktion af særlig den tyrkiske, men i øvrigt også den græske troppetilstedeværelse på øen.

Og som hr. Morten Messerschmidt nok huskede, var der en folkeafstemning, der førte til, at man på den nordlige del af øen, altså den tyrkisk-cypriotiske del af øen, stemte ja til Kofi Annans løsningsmodel, mens man på den græsk-cypriotiske side stemte nej til løsningsmodellen, og så faldt den altså.

Så der kom ikke nogen løsning, uanset at den tyrkisk-cypriotiske del altså stemte for. Man kan diskutere, hvad der så skal til, og det betyder jo, at der må tages et nyt tilløb. Og jeg kan ikke i

dag skitsere en sådan løsning, det må ske inden for rammerne af FN.

Kl. 13.20

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg fornemmer en snert af bebrejdelse over for græsk-cyprioterne i det, som statsministeren siger. Og jeg vil sige, at det forekommer mig så usmageligt, hvis man virkelig ønsker at bebrejde græsk-cyprioterne, at de afviste den helt ubrugelige plan, som Kofi Annan fremlagde.

Jeg må minde om, at den ville have betydet, at en tyrkisk-cypriotisk stemme ville være otte gange mere værd end en græsk-cypriotisk på Cypern.

Jeg må minde om, at man ville give en besættelsesmagtsminoritet vetoet over alle love i senatet.

Jeg må minde om, at man overhovedet ikke ville give de ejendomme, som den tyrkiske besættelsesmagt har taget i sin anvendelse, tilbage til de oprindelige indehavere, altså de privatpersoner, som har ejendomsretten til dem, vil man ikke give ejendommene tilbage. Man vil tage nationalbankreserverne og dele dem fifty-fifty imellem de to enheder. Det er da en så grov nedgøring af græsk-cyprioterne, jeg vil nærmest kalde det en fornærmelse. Jeg var overrasket over, at der var næsten en fjerdedel, der stemte ja.

Så derfor vil jeg sige: Når statsministeren ønsker en løsning, er det så virkelig bare en revitalisering af Kofi Annans helt usmagelige nedgøring af græsk-cyprioterne, eller hvad er det for en linje, statsministeren ønsker?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er heldigvis nu visse tegn på, at der ved FN's generalsekretærs mellemkomst vil kunne indledes et nyt forberedende arbejde med deltagelse af begge parter; et forberedende arbejde, som forhåbentlig vil føre til, at forhandlingsprocessen kan genoptages. Hvis det virkelig kunne blive tilfældet, så vil regeringen hilse det velkomment.

Morten Messerschmidt (DF):

Det gør jeg naturligvis også, jeg vil gerne kvittere for, at hvis man kan finde en enighed på Cypern, skal man naturligvis følge den. Men deri vil jeg også mene, at statsministeren må have sagt, at den plan, som Kofi Annan har fremlagt, må fjernes, at den må ryddes af bordet nu, for den er ganske enkelt ikke anvendelig.

Og derfor vil jeg bare afslutningsvis høre, hvordan statsministeren tror – hvis han forestiller sig, hvordan det er at være cypriot og se et EU, der godt nok holder en tænkepause, men jo ikke er holdt op med at tale om tyrkisk medlemskab, og se, hvordan de tyrkiske tropper vandliserer Nordcypern, begår grove overgreb mod lokalbefolkningen, har tvunget græsk-cyprioterne tilbage syd for linjen og har ødelagt kirker og fået omdannet klostre til kasinoer – at man har det som græsk-cypriot, som medlem af EU.

Man ser et EU, som man lige er blevet medlem af, og som ikke forholder sig konsekvent til det her, men bliver ved med at tale om, at Tyrkiet på sigt skal være medlem. Hvordan tror statsministeren græsk-cyprioterne har det med det?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil minde hr. Morten Messerschmidt om, at græsk-cyprioterne, altså Cypern, som er medlem af EU, jo har været med til at beslutte, at der skal indledes sådanne forhandlinger med Tyrkiet. Det tror jeg hr. Morten Messerschmidt er helt klar over.

Må jeg også minde hr. Morten Messerschmidt om, at vi jo naturligvis aldrig nogen sinde har anerkendt den tyrkiske besættelse af den nordlige del af Cypern endsige anerkendt eksistensen af en sådan tyrkisk-cypriotisk statsdannelse. Og vi havde meget ønsket, at der kunne findes en løsning på det problem, således at det var et samlet Cypern, der kunne optages som medlem af EU pr. 1. maj 2004. Sådant gik det desværre ikke, og nu må en løsning findes i FN-regi.

Jeg vil ikke blande mig i FN's generalsekretærs forhandlinger, men det siger sig selv, at når hans gamle forslag til løsning blev forkastet ved en folkeafstemning, må der tages et nyt tilløb, og skulle de spirende tegn på, at der kunne komme et nyt arbejde i gang, vise sig at bære frugt, så vil vi hilse det velkommen fra dansk side.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3500

3) Til økonomi- og erhvervsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

»Vil ministeren redegøre for, hvordan Erhvervs- og Selskabsstyrelsens værdi »funky« gavner danske virksomheder og skatteborgere?«

Skriftlig begrundelse

I Erhvervs- og Selskabsstyrelsens værdisæt fastslås det, at »jeg er funky, udfordrer vanetænkning og finder nye veje, der gør en forskel.«

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at det jo er en lidt anden genre end den, vi har været i, måske er det bagatelgenren, men dog alligevel interessant.

Det er jo sådan, at erhvervsministeren har ansvaret for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og på hjemmesiden her fremgår det, at man har en særlig værdi i sit værdisæt, som hedder »jeg er funky«. Og i den sammenhæng kunne jeg godt tænke mig at få ministerens forklaring på, hvor man skal hen med det. Er det en ny værdi, ministeren ønsker at lægge ind i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens arbejde, at man er funky, og hvad forstår ministeren ved ordet funky?

Jeg har slået det op i ordbogen, og jeg synes, der er nogle lidt sjove oversættelser af det her ord. Vi kender formentlig alle sammen tanken om, at man er ukonventionel og afslappet osv., men der står også, at ordet sådan set kan betyde, at man er bange, at man er kujonagtig, at man er meget bange, at man tilmed har en ubehagelig lugt, at man er stinkende med ubehagelig eller meget grim lugt. Og så kommer så oversættelserne cool og moderne osv.

Hvad er det for nogle af de her oversættelser, som erhvervsministeren synes at der skal lægges særlig vægt på i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, når der står i værdisættet, at man er funky?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt

Bendtsen):

Jeg vil sige til spørgeren, at når økonomi- og erhvervsministeren bliver kaldt i salen for at besvare de her spørgsmål, må vi notere os, at det i hvert fald ikke er de store problemer, der er i dansk politik.

Når det er sagt, gælder det jo i det offentlige om, at vi tiltrækker de bedst kvalificerede medarbejdere i en globaliseret verden. Det handler om kreativitet.

Jeg vil sige til spørgeren, at ordet funky ikke ligger ministeren lige for, men det er jo sådan, at i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har de også ytringsfrihed.

Men vi må i hvert fald sige, at ordet har ramt sådan lidt præcist, fordi styrelsen har faktisk fået 60 pct. flere ansøgere, end de plejer, på det

stillingsopslag, hvor de brugte ordet. Og når det er sagt, kan vi da sige, at det vel er positivt, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen lægger vægt på, at deres medarbejdere udfordrer vanetænkningen og skaber nye ideer til gavn for virksomhederne og også til gavn for borgerne i Danmark.

Og jeg vil godt sige til spørgeren, at det jo er min klare holdning, at hvis vi skal sikre vækst i vores samfund, så er det ikke kun folk i erhvervslivet, der skal være gode til at tænke nyt og skabe nyt, det skal vores styrelser også være.

Og de skal jo altså binde deres værdigrundlag op på Økonomi- og Erhvervsministeriets værdigrundlag, hvor vi har følgende værdier: Vores resultater gør en forskel, vi viser handlekraft, vi har fokus på kvalitet, vi lytter til alle og tænker på tværs, og vi skaber en god sammenhæng.

Så det er sådan ud fra det, at man i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har haft lidt frihed til at tænke lidt videre.

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne sige, at det jo ikke er sådan, at vi ikke også varetager andre virkelig vigtige politiske emner i denne sammenhæng. Det er ikke, fordi vi ikke synes, der er problemer i samfundet. Men når jeg tager det her spørgsmål op, så er det da, fordi det er temmelig aparte, vil jeg nok sige, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen bruger et sådant ord og sender et sådant signal.

Altså, jeg synes da, at ministeren er nødt til at tage et ansvar for det i stedet for at sige: Det er kreativt, og det har lokket folk til. Det er da noget af et signal, man sender til omverdenen, at man skal være kujonagtig og bange og ildelugtende, som ordet kan oversættes til.

Er det sådan en særlig konservativ værdi, man gerne vil have i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til spørgeren, at jeg jo også har måttet spørge Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, hvordan de fornemmer det ord. Og de siger, at de har brugt det i betydningen utraditionel, ukonventionel. Ved at tænke lidt utraditionelt og ved at udfordre vanetænkningen, ønsker man i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen at skabe bedre erhvervsvilkår.

Og vi arbejder jo hårdt på at gøre det lettere for virksomheder at starte med at drive virksomhed i Danmark og også på at effektivisere og

forbedre sagsbehandlingen. Og det er jo altså ikke sådan, at vi har oversat ordet på den måde.

Jeg må jo sige, at jeg i går aftes også havde fat i en fremmedordbog i ministeriet og fik nogle andre betydninger frem end hr. Rasmus Prehn. Det er ikke et ord, som ministeren nok lige ville bruge, men jeg har sagt, at de styrelser, der lever op til det værdigrundlag, vi har, lægger jeg ikke så stærke bånd på.

Rasmus Prehn (S):

Er det sådan, at ministeren foranlediget af de her ting vil kigge på, om man eventuelt skulle formulere sig lidt anderledes?

Jeg går da ikke ud fra, at det er De Konservatives politik eller regeringens politik, at man skal have de værdier, som jeg oversatte før, nemlig kujonagtig og ildelugtende osv. Ordet kan jo oversættes sådan, og jeg ved godt, at det også kan oversættes anderledes. Men kunne man ikke finde et mere rammende og præcist ord, som samtidig ville kunne signalere den nytænkende kreativitet, som ligger ministeren så meget på sinde?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Hvis vi ikke har større problemer i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, så må jeg sige, at det jo et problem, der er til at komme over. Det er i hvert fald ikke i den oversættelse, spørgeren henfører til, man har brugt ordet.

Rasmus Prehn (S):

Nej, men jeg er da lettet over at høre, at ministeren ikke tilsigtet har brugt ordet i denne sammenhæng. Det havde jeg ham sådan set heller ikke mistænkt for.

Men jeg synes alligevel, det har en vis betydning, hvilke ord man bruger. Jeg mener, der må være en vis højtidelighed, hvad angår de ord man bruger fra offentlighedens side. Og jeg synes, at ministeren må tage ansvar for de ting og kigge på dem.

Kl. 13.30

Det er jo fint nok, at man gerne vil være frisk med de friske og ung med de unge, men man må også gerne kigge på, hvilke signaler man sender til omverdenen, om vi kan risikere at skabe et dårligere image eller blive lidt til grin for det her. Det synes jeg ministeren må tage ansvar for.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Ganske kort: Ministeren skal nok tage ansvar for sine styrelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3541

4) Til integrationsministeren af:

Søren Espersen (DF):

»Vil ministeren igangsætte en undersøgelse af lovgrundlaget for at kunne fratage islamistiske imamer deres opholdstilladelse og eventuelt erhvervet statsborgerskab, og vil ministeren i forbindelse med samme undersøgelse lade afsøge muligheden for at indrette lovgivningen således, at det i fremtiden bliver muligt at fratage personer tildelte statsborgerskaber, såfremt de pågældende personer opildner til eller begår terrorhandlinger eller truer med eller begår vold, mord eller lignende forbrydelser?«

Søren Espersen (DF):

Uden at ville fremhæve os selv vil jeg sige, at vi fra Dansk Folkepartis side længe har peget på den fare, som imamerne blandt de ekstreme islamister udgør for det danske samfund. Deres præken af had og deres torden imod demokrati har været et stort problem, som vi har set det.

Den sidste tids fokus, der er kommet på imamerne og deres lidet flatterende rolle i hele Muhammedtegningsagen, synes jeg har gjort, at man er nødt til nu at spørge sig selv, om det kan være rigtigt. Kan det være rigtigt, at vi stadig væk bliver ved med at tillade ekstreme islamister at tordne deres had ud fredag efter fredag fra danske prædikestole?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nu skal jeg prøve at lade være at være funky i mine svar, for det er åbenbart noget, der i hvert fald provokerer socialdemokrater.

Men spørgeren, hr. Søren Espersen, beder om, at der bliver foretaget en undersøgelse. Jeg føler nu ikke, der er så meget behov for at foretage en undersøgelse, lovgivningen er rimelig klar. Det afgørende er sådan set ikke, om man er imam eller andet. Det afgørende er, hvilket opholdsgrundlag man har.

Hvis man skal udvises af landet, skal man have en dom. Det er et ret godt princip, vi har i

retssamfundet Danmark. Det, der er afgørende, er som sagt opholdsgrundlaget. Hvis man er her som religiøs forkynder, skal der faktisk ikke meget til. Der skal f.eks. en bødestraf til. Hvis en, der er her på ophold som religiøs forkynder, er kommet med nogle ytringer, der krænker andre trossamfund, så siger vi til vedkommende, at vedkommende ikke længere er velkommen i vores samfund.

Hvad angår f.eks. permanent opholdstilladelse, har vi – regeringen sammen med Dansk Folkeparti – lige strammet udvisningsreglerne, så hvis man får en dom, skal domstolene også vurdere, om der er grundlag for en udvisning efterfølgende.

Hvis det er en, som har dansk statsborgerskab, og som har fået dom for at have været til fare for landets sikkerhed, er der faktisk mulighed for i dag at fratage vedkommende statsborgerskabet. Vi kan ikke gøre folk statsløse, så det kræver, at de har et andet statsborgerskab at falde tilbage på, men vi kan fratage folk deres statsborgerskab, hvis de har begået forbrydelser mod statens sikkerhed. Det er reglerne, som de er.

Politiet er jo i gang med at undersøge en række imamers gerninger og handlinger og ytringer, og jeg er tryk ved, at politiet får undersøgt det her grundigt, og så er det efterfølgende eventuelt op til domstolene at afgøre.

Søren Espersen (DF):

Jeg er enig med integrationsministeren i, at det er væsentligt, at retten går sin gang, og jeg er sikker på, at politi og anklagemyndighed også finder nogle beviser for, at der er bedrevet landskadelig virksomhed. Den side af sagen er jeg meget tryk ved. Den ligger hos anklagemyndigheden.

Nu er det lidt ærgerligt, at erhvervsministeren er gået, for til Berlingske Tidende den 24. marts siger De Konservatives formand, at imamer, der bruger den slags metoder, altså prædiker ekstremisme i strid med de demokratiske spilleregler, skal kunne udvises. Han siger:

Den her sag understøtter det budskab, jeg var fremme med for 3 uger siden: Imamer, der bruger den slags metoder, hører ikke til i Danmark.

Jeg vil spørge, om integrationsministeren er enig i den hensigt, der ligger i erhvervsministerens udtalelse her, at nu skal der altså ske noget.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Altså, jeg bliver da også arrig, når jeg hører alle de ting, som visse imamer går rundt og siger. Det tror jeg vi er mange der deler.

Kl. 13.35

Jeg må bare fastholde, at det afgørende altså ikke er, om der er nogen, der kalder sig imam. Det afgørende er, hvilket opholdsgrundlag der er. Og der har vi faktisk en række redskaber til at sige til folk: I er altså ikke velkomne i Danmark. Men det kræver, at der er en dom, og det synes jeg sådan set er det, vi skal holde os til.

Som sagt har regeringen sammen med Dansk Folkeparti lige strammet udvisningsreglerne, og i december måned lavede vi nye regler for at opnå dansk statsborgerskab, hvor vi faktisk også strammer op på det her område og er endnu mere opmærksomme på, at hvis der er nogen, der begår noget kriminelt, så kan vedkommende altså ikke få dansk statsborgerskab. Og hvis man begår forbrydelser mod statens sikkerhed, jamen så er budskabet meget klart.

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gerne have i hvert fald to ting påpeget. Først: Er integrationsministeren ikke enig med mig i, at en lov, der bliver vedtaget i det her Folketing, selvfølgelig kan ændres af en lov, der siger det modsatte, altså at en mand, der får statsborgerskab ved lov, selvfølgelig også kan fratage statsborgerskab ved lov, bare der er 90 mandater for loven? Det er det første, jeg vil bede ministeren om at bekræfte.

Det andet, jeg vil bede ministeren om at bekræfte, er, at i de lande, vi normalt sammenligner os med, smider man imamer ud. Man gør det i Frankrig. 12 imamer er ifølge TV 2 den 27. marts blevet smidt ud for at have opfordret til vold mod kvinder. I Italien har man en tilsvarende lovgivning. I England har man også ifølge Jyllands-Posten den 25. august smidt 14 udenlandske ekstremister ud, imamer.

Der er altså en tendens i de lande, vi sammenligner os med, til at gøre præcis det, vi siger at man nu fra regeringens side skal komme i gang med.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Mig bekendt har vi sådan set de samme redskaber, som man har i England og Frankrig, og det er også muligt, at en imam, der f.eks. er her som religiøs forkynder og opfordrer til vold mod kvinder og får dom for det, kan udvises. Så det er ikke, fordi der ikke er redskaber, og mig be-

kendt er det ikke sådan, at der er mange flere redskaber i Frankrig og i England.

Vi er meget opmærksomme på det her, og det synes jeg da fortsat vi skal være. Hr. Søren Espersen sagde jo også, at han var tryk ved, at vi nu må lade politiet og domstolene gøre deres arbejde. Jeg opfordrer sådan set bare til, at vi ser, hvad der kommer ud af det, og ser, om vores lovgivning ikke faktisk fungerer.

Formanden:

Så er det fru Pia Kjærsgaard som medspørger.

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu bemærkede jeg, at integrationsministeren sagde, at Socialdemokraterne kunne føle sig krænket over et eller andet udtryk, men der er jo ikke nogen socialdemokrater til stede, i hvert fald her i Folketingssalen, så jeg tror ikke, ministeren skal holde sig tilbage med hensyn til at sige, hvad ministeren mener. Men til sagen:

Det, som lå i ministerens seneste besvarelse, var, at der er nogenlunde de samme regler i Frankrig, England og Danmark. Det mener jeg ikke er rigtigt, i hvert fald ikke i forhold til folk, der har erhvervet statsborgerskab, for vi har jo set i de seneste dage, at Frankrig faktisk kan udvise folk, til trods for at de har erhvervet et fransk statsborgerskab.

Jeg vil godt bede ministeren om at redegøre noget mere for reglerne, for jeg mener, at vi er i en situation, hvor vi ikke bare kan henvise til, hvad vi har gjort for måneder tilbage. Vi er i en helt speciel situation i Danmark efter alt det, der har været fremme fra imamernes side, som i den grad har skadet Danmark, og hvor man aldrig ved, hvordan det kan udvikle sig på længere sigt.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Nu henviste mine indledende bemærkninger til et spørgsmål, der var før fra en Socialdemokrat til økonomi- og erhvervsministeren, og hvor det undrede mig noget, at man skal bruge tid på det i Folketinget, så det var bare sådan en lille sidebemærkning. Det havde i øvrigt ingen indflydelse på mit svar til hr. Søren Espersen og vil heller ikke få det på svaret til fru Pia Kjærsgaard.

Jeg er ikke bekendt med de præcise regler i Frankrig. Men det, der er mulighed for i Danmark, er, at vi kan fratage nogen dansk statsborgerskab, hvis vedkommende får dom inden for det, der i straffeloven hedder kapitel 12 og 13,

hvis man vurderes at have gjort noget til fare for landets sikkerhed. Så kan vi fratage folk deres statsborgerskab, hvis vi ikke gør dem statsløse.

Så vil jeg tilføje – og det er ikke møntet på nogen særlige personer, også fordi jeg ikke ved, hvordan situationen er for dem – at vi har et princip i Danmark om, at vi ikke accepterer dobbelt statsborgerskab. Det er der en masse gode grunde til.

Kl. 13.40

Men flygtninge beder vi ikke om at ophæve deres gamle statsborgerskab, fordi vi ikke beder flygtninge om at gå til den myndighed, de er flygtet fra, for at få ophævet deres statsborgerskab. Så der er nogle, der har et dobbelt statsborgerskab, det tror jeg der er mange flygtninge der har, og derfor kan det også være realistisk, at man kan fratage et statsborgerskab, og at de kan falde tilbage til deres eget, og at man kan udvise dem.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt bede ministeren om at komme med en skriftlig redegørelse omkring andre landes brug af fratagelse af statsborgerskab, for der er jo nogle konventioner, som andre lande mig bekendt ikke har underskrevet, og som Danmark har underskrevet.

Det kan være, at vi i virkeligheden, det har der jo været tale om før, skulle begynde at revurdere vores konventioner. Ikke sådan, at man skal bryde dem, det synes jeg absolut ikke – aftaler, man har indgået, bryder man ikke – men at man på længere sigt ser på, om det er rimeligt, at vi stadig væk er fastholdt af så mange konventioner, som vi rent faktisk er i Danmark, og som andre lande, som vel helt klart må betragtes som lande, som vi normalt sammenligner os med, ikke er.

Men stadig væk med hensyn til statsborgerskab eller ikke statsborgerskab og opholdstilladelse: Der er jo nogle meget markante imamer, som alene har opholdstilladelse, og som ganske vist har været her i en årrække, som også ligger ud over den grænse, hvor man får permanent opholdstilladelse. Men der er også nogle, der har en humanitær opholdstilladelse givet af ministeren, og jeg vil da meget gerne bede ministeren om at gå ind i en overvejelse af, om det fortsat er berettiget, at de bor i Danmark. Vil ministeren gøre det?

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Først til den skriftlige redegørelse: Den vil jeg meget gerne levere, også med hensyn til de internationale konventioner. For det er rigtigt, at England har nogle undtagelser, f.eks. når det drejer sig om konventionerne om statsborgerskab, fordi de havde nogle særlige forhold. Sådan har vi det også i forhold til nogle konventioner, men det vil jeg meget gerne redegøre for skriftligt.

Med hensyn til opholdsgrundlag er det muligt at udvise folk, der er her på humanitært ophold på en permanent opholdstilladelse, hvis de får en dom, som også indeholder en udvisning.

Men jeg vil bare fastholde, at det kræver en dom. Det kræver en dom for, at man har begået noget ulovligt, som også giver anledning til en udvisning, og igen nogle udvisningsregler, som vi faktisk lige har strammet. Det tror jeg at vi skal være glade for.

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup som medspørger.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt stille et spørgsmål til integrationsministeren, for det ligger os meget på sinde at få en afklaring af de her ting omkring imamer, der er yderliggående og opfordrer til boykot mod Danmark, men stadig væk opholder sig i landet og stadig væk nyder den beskyttelse, som det giver. Det ligger os meget på sinde at gøre noget ved det og få en klarhed over, hvad det egentlig er, regeringen vil. For der er sagt mange ting.

Både Venstre og Konservative og altså også Dansk Folkeparti har sagt, at det skal have konsekvenser, hvis man så afgørende afviger fra de principper, vi har i Danmark, og opfordrer til boykot mod Danmark. Så jeg vil godt spørge ministeren, om man vil kopiere det, som England gør i forbindelse med udvisning af yderliggående muslimer, imamer.

England har indgået særlige aftaler med Jordan og Libyen og måske også en række andre lande, med henblik på at man der vil tage imod de personer, der eventuelt måtte blive udvist. Det er jo, som jeg forstår det, en af de forhindringer, som måske er i forbindelse med snakken om dobbelt statsborgerskab, at Danmark ikke vil udvise til lande, hvor man ikke rigtig ved, hvad der sker.

Kunne vi så ikke kopiere det engelske eksempel og lave den slags aftaler, så man er sikker på, at man egentlig bare gør det samme som Eng-

land, hvilket jo ikke ret mange kan være kede af eller uenige i? England er en nær allieret af Danmark, og vi gør mange ting ligesom England på mange andre områder.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Regeringen arbejder meget aktivt på tilbagetagelesaftaler, uanset om der er tale om imamer eller ikke imamer, og det er et redskab, som vi bruger meget aktivt. Jeg tror ikke umiddelbart, at det er det, der ville være den største barriere.

Men jeg er sådan set enig med hensyn til tilbagetagelesaftaler. Der, hvor det er nødvendigt, agerer regeringen meget aktivt.

Kl. 13.45

Peter Skaarup (DF):

Skal jeg forstå ministerens svar derhen, at hvis det er sådan, at Danmark efter regeringens opfattelse og også efter mange andres opfattelse ikke går langt nok i forsøget på at udvise yderligtgående imamer, også dem med dansk statsborgerskab, vil regeringen kopiere det, som man gør i Frankrig, det, som man gør i England – hvis det er muligt inden for konventionernes regler, selvfølgelig? Skal jeg forstå det sådan, at man vil kopiere de regler, man har i andre lande, med henblik på at man så rent faktisk kan udvise imamer, der kommer med de her yderligtgående budskaber?

Det håber jeg, og jeg forstår det sådan, men jeg skal lige være sikker på, at regeringen er indstillet på det, når man har indhentet de her redegørelser, som ministeren lovede fru Pia Kjærsgaard at kopiere, f.eks. den franske og den engelske ordning.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jeg kender ikke de franske og engelske ordninger så præcist og detaljeret, at jeg kan sige, at regeringen ønsker at kopiere dem. Jeg tror faktisk også et meget langt stykke ad vejen, så langt, som jeg nu kender den, at vi faktisk har de redskaber, som man også har i Frankrig og England. Men skal det være i yderligere detaljer, vil jeg meget gerne redegøre skriftligt for det, som fru Pia Kjærsgaard bad om.

Jeg synes også, vi skal være opmærksomme. Jeg tror, de fleste af os har haft den samme reaktion på de oplevelser, vi har haft med en række imamers ageren. Det synes jeg også vi skal være opmærksomme på fremadrettet og sikre, at vores lovgivning er tilstrækkelig, er som vi ønsker den.

Men når det er sagt, er jeg også nødt til at fastholde, at vi lever i et retssamfund, og der skal falde en dom, der skal vurdere, om der er nogen, der har forbrudt sig mod lovgivningen. Derfor synes jeg, at vi skal lade vores retssystem arbejde, præcis som det gør lige i øjeblikket.

Søren Espersen (DF):

Lige det sidste først med hensyn til et retssamfund: Jeg mener jo bestemt også, at så vel Frankrig som Storbritannien, Italien, Tyskland og andre lande, som vi har nævnt, er retssamfund. De har bare nogle andre måder at gøre det på.

Men jeg vil i hvert fald slutte af med at sige tak for tilsagnet, der er givet fra ministeren om, at vi får en redegørelse for, hvad det er for nogle ting, der har gjort, at man har kunnet udvise ekstreme islamister i andre vesteuropæiske lande, og om der er lovgivning der, som vi eventuelt kan lære af. Jeg ser frem til at læse den redegørelse.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Den vil jeg som sagt meget gerne levere, men måske kan vi også heraf konstatere, at vi heldigvis ikke har så mange ekstreme imamer, som man åbenbart har i England og Frankrig, og det skal vi så måske trods alt også prise os lykkelige for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3542

5) Til justitsministeren af:

Søren Espersen (DF):

»Vil ministeren arbejde på at få Det Muslimske Broderskab optaget på EU's terrorliste?«

Søren Espersen (DF):

Som det fremgår meget kort af spørgsmålet til justitsministeren, drejer det her spørgsmål sig om Det Muslimske Broderskab.

Det er en bevægelse, som er vidt forgrenet, som ministeren vil vide, mange steder. Selv i muslimske lande er broderskabet forbudt. Det har forbindelse til nogle af de terrororganisationer, som vi bekæmper: Hamas, Islamisk Jihad, måske også Al-Qaeda. Vi har igennem længere tid undret os over, at netop den organisation, som også har en hel masse forbindelser til danske kredse, ikke er blevet forbudt og ikke har stået på en terrorliste.

Spørgsmålet er: Vil ministeren arbejde på at få det sat på EU's terrorliste?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan oplyse, at det spørgsmål, som hr. Søren Espersen rejser, nemlig spørgsmålet om optagelse på EU's terrorliste, jo er et område, der hører under udenrigsministeren, og noget, der bliver besluttet af EU's udenrigsministre.

Jeg har derfor indhentet en udtalelse fra Udenrigsministeriet, der over for mig har oplyst, at betingelserne for at blive optaget på EU's terrorliste fremgår af den fælles holdning til anvendelsen af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, som blev vedtaget af EU's udenrigsministre i 2001.

Det fremgår af den fælles holdning, at personer, grupper eller enheder kan optages på listen på grundlag af oplysninger om, at de pågældende er dømt for at have begået en terrorhandling eller har forsøgt at begå en terrorhandling. De pågældende personer, grupper eller enheder kan endvidere optages på listen på grundlag af oplysning om, at der er truffet afgørelse om at indlede efterforskning mod de pågældende i anledning af en begået terrorhandling eller et forsøg på at begå en terrorhandling.

Det er altså, man kan sige, de materielle betingelser, der skal være opfyldt, og som fremgår af den fælles holdning, for at blive optaget på terrorlisten.

Kl. 13.50

Udenrigsministeriet har endvidere over for mig oplyst, at Udenrigsministeriet ikke er bekendt med, at der i Danmark eller andre steder foreligger oplysninger, der kan begrunde, at Det Muslimske Broderskab optages på EU's terrorliste.

Søren Espersen (DF):

Jeg beklager, at spørgsmålet så er stillet til justitsministeren. Jeg var ikke klar over, at det var forkert, for så ville jeg selvfølgelig have stillet det til udenrigsministeren.

Jeg står noget undrende over for de oplysninger, der er kommet her, om, at der ikke er nogen som helst ting, der tyder på, at Det Muslimske Broderskab har været involveret i eller har opfordret til vold og terror. Det er ikke i overensstemmelse med de oplysninger, jeg har, hvor selv anerkendte terrorismeeksperter som Evan Kohlman fra Israel opfordrer til at sætte broderskabet på terrorlisten, fordi det har direkte forbindelser til f.eks. sheik Omar Abdel Rahman,

der stod bag det første angreb på World Trade Center osv. osv., Jamaat Islamia, Hamas, Islamisk Jihad.

Det er selvfølgelig klart, at jeg ikke kan have beviser for det, det er bare overraskende for mig, det, som justitsministeren oplyser her.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Søren Espersen, at der nok ikke er meget andet at sige til det, end at der er nogle ret klare regler for, hvilke kriterier der skal være opfyldt for at komme på terrorlisten. Det er som sagt, enten at man er dømt for at have begået eller have forsøgt at begå en terrorhandling, eller at politiet er i gang med efterforskning mod den pågældende eller organisationen.

Det er altså de regler, man følger, og det betyder såmænd, at ethvert EU-land, der måtte have, man kan sige, materialer og beviser til at understøtte en sådan optagelse, jo kan fremføre dem. Så jeg kan ikke sige andet, end at hvis hr. Søren Espersen kommer i besiddelse af oplysninger ad anden vej, vil jeg opfordre til at videregive de oplysninger til Udenrigsministeriet. For den liste bliver jo jævnligt revurderet set i lyset af den løbende efterforskning, der sker ikke mindst i kampen mod terror.

Søren Espersen (DF):

Jeg vil gerne, hvis jeg kan, være regeringen behjælpelig med nogle oplysninger, men det tror jeg ikke mine evner rækker til. Jeg ved i hvert fald, at i de kilder, jeg har læst om Det Muslimske Broderskab, har der sådan set ikke været særlig megen tvivl om, at man er involveret. Det kan være, det er nogle gale kilder.

Jeg kan bare konstatere, at Det Muslimske Broderskab f.eks. har været forbudt i Ægypten siden 1954, og at der er meget store indicier for og vist også beviser på, at man var direkte involveret i mordet på Anwar Sadat, at medlemmerne i varierende grad har lagt op til tortur, deltaget i gidseltagninger osv. Der er en række ting, der peger på, at Det Muslimske Broderskab er et vældigt problem. Så det er meget, meget overraskende for mig, at man ikke selv fra regeringens side kan prøve at få fat på sådan nogle oplysninger. Jeg skal efter bedste evne levere det, jeg har.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som sagt er jeg i hvert fald ikke bekendt med og har ikke via Udenrigsministeriet fået oplysninger, der tyder på, at der i EU-landene er oplysninger, der kan afstedkomme, at organisationen

kan komme på EU's terrorliste. Det er som sagt udenrigsministrenes ressort.

Men det, jeg måske kan sige til hr. Søren Espersen, er, at som jeg har forstået regelsættet, kan det godt være, at en enkelt person, som er medlem af en organisation, kan komme på listen som *enkeltperson*. Det er ikke nok til, at hele organisationen kommer på, at der er et eller to medlemmer, som gør noget strafbart. Men det er måske ikke, set i lyset af den diskussion, som vi har her i dag, det, der er mest relevant at få frem. Jeg synes bare, det skal med i billedet, at den mulighed altså er der, at man kan tage det på personniveau, hvis ikke man kan gøre det på organisationsniveau.

Jeg er som sagt ikke i besiddelse af andre oplysninger, og derfor kan jeg ikke uddybe besvarelsen yderligere.

Formanden:

Hr. Søren Espersen for et afsluttende spørgsmål.

Søren Espersen (DF):

Jeg siger tak for svaret, og jeg tager det også sådan lidt som udtryk for, at man i hvert fald fra regeringens side er interesseret i, at der måske kunne være noget i forhold til Det Muslimske Broderskab. Jeg skal i hvert fald gøre, hvad jeg kan for at levere det eventuelle materiale, jeg har, og så er det jo ikke en afvisning af, at man eventuelt, hvis der er indici på det, vil forsøge at få det optaget på terrorlisten.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan bekræfte over for hr. Søren Espersen, at regeringen sandelig tager EU's terrorliste meget alvorligt. Der er nogle kriterier, der skal være opfyldt, fordi det har ret drastiske konsekvenser for de personer og organisationer som er på listen. Derfor er der nogle betingelser, der skal være opfyldt.

Kl. 13.55

Men vi tager det meget alvorligt, og vi følger det arbejde løbende og arbejder konstruktivt også med de andre EU-lande for at sikre, at den liste er så opdateret som muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3529

6) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Mener ministeren, at imam Ahmed Akkari kan retsforfølges for at fremføre dødstrusler mod en folkevalgt politiker, og hvilke konsekvenser mener ministeren at truslerne skal have?«

Skriftlig begrundelse

Den franske tv-station France 2 har afsløret imam Ahmed Akkari i at fremsætte dødstrusler mod det danske folketingsmedlem Naser Khader. I slutningen af februar 2006 lavede France 2 en dokumentarudsendelse i Danmark. Under skjulte optagelser har Akkari angiveligt fremsat følgende udtalelse om Naser Khader »Hvis han bliver minister for udlændinge eller integration, skulle man så ikke sende to fyre ud for at sprænge ham og hans ministerium i luften«, jf. Jyllands-Posten, Politiet ind i sagen om imamer, 23. marts 2006.

Ifølge chefinspektør Per Larsen fra Københavns Politi er der tale om alvorlige trusler, hvis det viser sig, at Ahmed Akkari er citeret korrekt. Han udtaler »Det her virker alvorligt. Hvis ordene falder som beskrevet, taler vi under alle omstændigheder om trusler på livet. Det skal undersøges til bunds ... med forbehold for, hvordan truslerne er fremsat, kunne det også godt lade sig gøre, som om vi skal have afhørt de mennesker i det øjeblik de vender hjem«, jf. Jyllands-Posten, Politiet ind i sagen om imamer, 23. marts 2006.

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet er stillet på baggrund af den franske tv-udsendelse, som har været vist på TV 2 og blev genudsendt senest her mandag aften, hvoraf det fremstår sådan, når man ser udsendelsen, at den imam, der har været meget omdiskuteret i de seneste dage, Ahmed Akkari, udtaler trusler mod en folkevalgt dansk politiker. Han siger, at der vil være tale om, at man kan sprænge den pågældende politiker og hans eventuelle ministerium i luften.

Det synes jeg er meget grotesk, at man i Danmark er kommet så langt ud nu, at der er fremtrædende imamer, der truer med at sprænge danske politikere i luften. Derfor er mit spørgsmål til justitsministeren: Hvad bliver der gjort i forhold til så klare trusler mod danske folke-

valgte politikere, og hvad for nogle konsekvenser vil det få?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er også blevet forelagt de oplysninger, der har været i flere omgange omkring denne hemmelige tv-optagelse. Det er klart, at jeg kun har det fra medierne, også den oversættelse, som medierne har lavet af optagelserne. Som jeg har tilkendegivet, og det gør jeg meget gerne igen i dag, så har begge de udsendelser, som har været vist, virkelig rystet mig, hvis det er rigtigt, som det er refereret i pressen.

Jeg må så også sige til hr. Peter Skaarup, at af principielle grunde kan jeg ikke som justitsminister på nuværende tidspunkt udtale mig om, hvorvidt Ahmed Akkari kan retsforfølges i anledning af udtalelsen. Sagen er jo den, at Københavns Politi i øjeblikket undersøger, om der med udtalelsen er begået strafbare forhold. Det er altså noget, politiet er i gang med at undersøge, og jeg kender ikke resultatet af de undersøgelser, men jeg kan sige, at Københavns Politi prioriterer sagen meget højt.

Politidirektøren i København har over for mig oplyst, at Københavns Politi i mandags afhørte Ahmed Akkari i anledning af udtalelsen. Det tror jeg også er alment kendt. Københavns Politi forsøger endvidere at få kontakt til den journalist, der stod for den franske dokumentar-udsendelse, ligesom politiet vil forsøge at identificere de øvrige personer, der optrådte i udsendelsen.

Københavns Politi er samtidig ved at få udarbejdet en officiel oversættelse af bl.a. Akkaris udtalelser, ligesom politiet også forsøger at få udleveret de råbånd, der blev vist klip fra på bl.a. TV 2. Når Københavns Politis undersøgelser er afsluttet, vil anklagemyndigheden vurdere, om der vil være grundlag for at rejse tiltale i sagen.

Jeg kan bekræftende sige til hr. Peter Skaarup, at det her er noget, der bliver taget meget alvorligt, det er noget, der bliver undersøgt. Alle tænkelige vinkler, som man sådan som almen person har kunnet se for sig, mener jeg at Københavns Politi er i fuld gang med at få undersøgt med henblik på at se, om der er noget at gå videre med.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, det er fint, at man undersøger den konkrete sag, for det er jo ikke hver dag, det

sker, at der er en folkevalgt dansk politiker, der på den måde bliver truet, selv om der har været et vist skred i den måde, som man behandler fremtrædende politikere på, og det har så medført, at nogle har brug for beskyttelse.

Jeg synes, der går vel lang tid med fremskaffelsen af råbånd og med sagsprocessen osv. Hvis man ser på, hvordan det er gået i en anden sag, hvor en ung mand har truet statsministeren på grund af statsministerens politiske virke med alvorlige konsekvenser som følge, så ser det ud som om, at der her går lang tid, inden man kan få fat i de råbånd. Nu snakker man først om overhovedet at få fat i de råbånd.

Hvordan kan det være, at politiet ikke – lige så snart den udsendelse var blevet sendt og den her megen debat om de udtalelser, der kom fra Akkari, kom frem til overfladen – fremskaffer de råbånd, sørger for at have de klare tekster, så man kan have dem klar, når man afhører den pågældende person? Hvorfor går der så lang tid? vil jeg spørge justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Der tror jeg, jeg må sige, selv om hr. Peter Skaarup og jeg ofte er enige om det meste, at vi nok har en lidt forskellig opfattelse af tidsbegrebet, for det er min opfattelse, at Københavns Politi har reageret meget hurtigt og meget effektivt i denne her sag,

Man må nok bare forstå, at i denne sag skal man have kontakt til en journalist, der bor i et andet land, og som taler et andet sprog. Nogle af de overvejelser, som jeg tror, at pressen og journalisterne nogle gange gør sig i mange af den her type sager, er, om de overhovedet vil udlevere det materiale, de har, til politiets undersøgelser.

Kl. 14.00

Det er jo ikke mindst med til at vanskeliggøre tingene, at der her er tale om et grænseoverskridende problem, at man i det her tilfælde skal have hjælp fra franske statsborgere og have ting, der er opbevaret i Frankrig, ligesom man skal have Akkaris udtalelser oversat til dansk, hvilket selvfølgelig også tager nogen tid.

Så jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at det er min klare opfattelse, at Københavns Politi prioriterer denne sag meget højt og gør alt, hvad de kan, for at presse på for at få oplysningerne. Jeg har i hvert fald ikke set nogen dokumentation for, at man har været langsom. Tværtimod synes jeg, at man har reageret meget hurtigt.

Peter Skaarup (DF):

Jeg må sige, at i forhold til at oversætte det, der fremgår af udsendelsen, kan det vel dårligt siges at være gået hurtigt, når man tænker på, at vi alle sammen – vi, der interesserer os for sagen – har kunnet se udsendelsen, og hvis man kan sproget arabisk, vil man også umiddelbart kunne høre, hvad der bliver sagt, så den oversættelse kan vel ikke tage lang tid.

Det, jeg er lidt bekymret for, er, at vi igen ser, at der går for lang tid, inden man så rent faktisk skrider ind over for dem, der står bag de her ekstreme handlinger. Ligesom vi har set det efter boykotten mod Danmark, da den blev startet af den her imamrejse, hvor man fremkom med fuldstændig forkerte og urigtige oplysninger og bagtalte Danmark med det resultat, at der er kommet den boykot, som danske virksomheder i øjeblikket oplever. Det er derfor, det undrer mig lidt, at der går så lang tid med at lave en oversættelse.

Så vil jeg spørge justitsministeren: Er det ikke urovækkende, at vi i et demokrati som det danske har personer, der kommer med dødstrusler? Og bør man ikke opfatte Akkari og nogle af de andre yderliggående imamer, der har stået bag meget dårligt for Danmark, som nogle ekstremister, som nogle, der har fået ophold i Danmark, men bruger deres ophold på en meget uheldig måde for Danmark? Det er jo det, der, som vi hørte under en tidligere besvarelse, i andre lande har medført, at man har udvist imamer også med f.eks. fransk statsborgerskab, men det er ikke sket i Danmark endnu.

Hvad gør man fra regeringens side? Hvilke overvejelser har man i forhold til den her meget, meget alvorlige situation, hvor vi i Danmark har imamer, der står for ekstremisme, og som kommer med dødstrusler mod danske politikere?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil godt indlede med at sige til det sidste, som hr. Peter Skaarup sagde, og det er mere min personlige opfattelse, at jeg synes, det er fint, at vi har ytringsfrihed i Danmark, at folk kan sige, hvad de vil, de kan kritisere regeringen, de kan kritisere Dansk Folkeparti, de kan kritisere, hvem de har lyst til.

Jeg har meget, meget svært ved at forstå, hvorfor folk tager ophold i Danmark, hvis de ikke synes, det er et dejligt sted at bo. Det har jeg også sagt offentligt i den her sag. Det er for mig ubegribeligt, at der er mennesker, som simpelt hen synes, at regering, Folketing, hele vores

værdisæt og hele vores levevis er helt forfærdelige, men hvorfor i alverden er de her, hvorfor er de ikke rejst et andet sted hen?

Det er jo noget, der er ens eget personlige valg, men jeg kunne da personlig aldrig finde på at bosætte mig i et land, hvor jeg ikke føler, at jeg hører hjemme. Jeg kunne da aldrig nogen sinde tolerere at bo i et land som Saudi-Arabien, hvor jeg ikke engang må få lov at køre bil eller gå påklædt, som jeg har lyst til. Det er min personlige opfattelse, og det vil det blive ved med at være. Jeg fatter det simpelt hen ikke.

Men jeg må med hensyn til Københavns Politis håndtering af den her sag sige til hr. Peter Skaarup, at man tager det meget alvorligt og undersøger alt til bunds. Det gør man af flere grunde. Det er selvfølgelig ikke mindst af hensyn til hr. Naser Khader og hele det voldsomme pres, han er udsat for, vigtigt, at sagen bliver afklaret og afsluttet hurtigst muligt. Det er naturligvis også af hensyn til hr. Akkari, som der er stor offentlig beivring omkring, og endelig er det også af hensyn til retsfølelsen, at den her sag skal afklares.

Formanden:

Så er det hr. Peter Skaarup for et afsluttende spørgsmål.

Peter Skaarup (DF):

Justitsministeren mener, at det er i orden, at det godt må tage en lille uges tid at oversætte, hvad der blev sagt i den her udsendelse, og at tingene kører efter bogen. Hvis det er i orden, og hvis tingene kører efter bogen, så lad os tage udgangspunkt i det.

Kl. 14.05

Men så kunne jeg godt tænke mig at spørge justitsministeren: Hvordan vurderer ministeren, at en sådan sag vil kunne komme frem ved domstolene? Vurderer ministeren, at det, der er sagt i udsendelsen, vil være nok til, at der kan føres en sag? Hvad vil man i givet fald have som strafferamme i den sag, hvis man ser på andre lignende tilfælde? Og hvad vil regeringen i øvrigt gøre i forhold til de her ekstreme imamer, der åbenbart bliver ved med deres forehavende, bliver ved med at stå for ekstremisme, selv om der er kommet megen debat om den situation?

Jeg efterlyser altså nogle konkrete holdninger, nogle konkrete initiativer fra regeringen. Den konservative partiformand har jo sagt, at det skal få nogle konsekvenser, men det har det ikke fået endnu.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil til det første spørgsmål om, hvad min vurdering er, sige, at jeg har ikke nogen vurdering på nuværende tidspunkt. Sagen er ved at blive undersøgt, og det vil være anklagemyndigheden, der træffer beslutning om, hvorvidt der er grundlag for at foretage sig yderligere i sagen, og hvilke paragraffer der i så fald måtte komme i anvendelse. Det er simpelt hen ikke til at sige på nuværende tidspunkt. Jeg er ikke bekendt med nogle resultater, der kunne gøre, at jeg kunne forklare lidt mere for Folketinget her i dag.

Til det andet spørgsmål vil jeg sige: Integrationsministeren har i hvert fald taget ét initiativ som en del af antiterrorpakken til at gøre det nemmere og sikrere i forbindelse med en udvisnings sag, at der så efterfølgende bliver indrejseforbud for de personer, der misbruger deres position i Danmark.

Jeg synes, det er rigtigt, som integrationsministeren netop har givet udtryk for, at der bliver foretaget en grundig undersøgelse af, hvad der sker i udlandet på det her område, og hvilke regler der er, så vi er sikre på, at vi har det bedst mulige værn og mulighed for at kunne sige, at der er folk, der ikke skal tage ophold her.

Derudover synes jeg, at vi alle sammen skal gøre det, at vi deltager i den offentlige debat og er med til at tage afstand fra nogle af de meget rystende udtalelser, der er kommet. Det tror jeg faktisk er noget af det, der er allermest gavnligt, at man ikke gemmer sig og putter sig og ikke tør tage debatten, men går åbent ud og siger, at man er uenig med de folk.

Formanden:

Jeg har overset fru Pia Kjærsgaard. Fru Pia Kjærsgaard kommer med som medspørger, selv om hr. Peter Skaarup har haft det sidste spørgsmål.

Pia Kjærsgaard (DF):

Tak formand.

Man kan vel næppe beskyldte Dansk Folkeparti for, at vi ikke har taget del i debatten. Det tror jeg nok at man må sige vi har. Man kan også bare konstatere det her i dag i Folketingssalen, at det sådan set er Dansk Folkeparti, der rejser spørgsmålet over for regeringen, og det vil vi blive ved med at gøre.

Der, hvor jeg sådan blev vakt lidt, det var, da ministeren sagde, hvilket jeg også har hørt andre medlemmer af regeringen sige: Jamen jeg kan

ikke forstå, at de, når de ikke kan lide det her land, når ikke de kan lide vores måde at opføre os på og være på, ikke bare forlader landet. Her er det, at jeg må sige til regeringen, at nogle gange er der altså nogle, der skal have lidt hjælp til at komme ud af landet, for jeg synes ikke, at vi bare kan overlade det til dem selv. Det bør ikke være deres valg.

Det irriterer mig ærlig talt, at flere og flere ministre kommer med den bemærkning: Jeg kan ikke forstå, at de vil være her i landet, når der er så meget, der er dem imod. Jeg kan ikke forstå, at man ikke er mere håndfast over for sådan nogle personer, der i den grad er frygtindgydende på alle mulige måder for det danske samfund.

Vi aner ikke, hvad det her vil ende med. Jeg synes, det er skræmmende, og jeg kan i hvert fald garantere ministeren for, at vi konstant vil rejse den her debat og ikke bare tage afstand, for det kan alle og enhver jo komme og gøre. Vi kræver faktisk også noget handling af regeringen.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Pia Kjærsgaard, at mine bemærkninger og min besvarelse til hr. Peter Skaarup står jeg ved. Det er min personlige opfattelse, at jeg ikke kan forstå, at man vil bo i et land, hvor man ikke bryder sig om at være, hvor man synes, at alt er galt.

Jeg må også sige til fru Pia Kjærsgaard, at hvis folk er her på et lovligt grundlag, så er de her på et lovligt grundlag, og integrationsministeren, for det er jo integrationsministerens lovgivning, har redegjort for, hvilke betingelser der skal være opfyldt for, at man kan udvise folk fra det her land. Sådan er det.

Jeg tror også, at jeg må sige til fru Pia Kjærsgaard, at jeg synes, det er dejligt, at der er en god og en saftig og en aktiv debat, også om de ting, der er kontroversielle. Men jeg tror, at en af de bedste måder at imødegå nogle af de synspunkter, som de kommer med, er ved selv at diskutere med dem og fortælle, at man er uenig med dem og fortælle, hvordan vi synes, at tingene bør klares, og hvilke principper og værdier det danske samfund bygger på. Det skal man blive ved med at gøre.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men hvis man f.eks. taler om imam Abu-Laban, er det en mand, der har boet her i 22 år, så jeg tror sådan set godt, at han kender vores vær-

dier. Han ved godt, hvad det danske folk står for. Han ved godt, hvordan han burde opføre sig. Derfor tror jeg faktisk, at det er lidt håbløst at sætte sig ned og forsøge at få en dialog med sådan en person og andre ligesindede. Det tror jeg vil være meget, meget svært.

Men det spørgsmål, jeg vil rette til ministeren, er: Hvad ligger der i partiformandens eller vicestatsministerens, som han jo også er, udtalelser om, at det her tager vi op, så snart der er faldet lidt ro over gemytterne, fordi hr. Bendt Bendt- sen, partiformanden og vicestatsministeren, ikke mener, at de skal være her i landet?

Kl. 14.10

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige, at fru Pia Kjærsgaards spørgsmål går noget ud over det spørgsmål, som hr. Peter Skaarup har stillet til mig. Men som jeg har tilkendegivet, og som jeg gerne gentager igen, er det regeringens klare opfattelse, at det vil være rigtig at vurdere, hvordan regelsættet er i andre lande, med henblik på at se på om der er behov for justeringer af den danske lovgivning.

Det er naturligtvis, fordi et forløb som det, vi har været igennem den sidste uges tid, jo får helt almindelige mennesker, langt de fleste af dem, til at spørge sig selv: Er det rimeligt, at disse mennesker har ophold i Danmark? Hvorfor bliver de her? Hvad kan vi gøre?

Til det er svaret, at jeg synes, det er rigtig, at man så ser på, hvad andre lande har gjort, men man må også turde sige, selv om det er at tale imod en folkestemning, at folk, der er her på et lovligt grundlag, er her på et lovligt grundlag. Man kan så gå ind og så se på, om reglerne er gode nok og om de er skrappe nok for at give det grundlag, men sådan er det nu engang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3537

7) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan ministeren bekræfte, at Det Muslimske Broderskab er en fundamentalistisk organisation, der arbejder for, at sharialovgivning skal udbredes til hele verden og være lovgrundlag i alle lande, at organisationen har været forbudt i Egypten siden 1954, og at organisationen bl.a. støtter Hamas' væbnede kamp mod Israel; kan ministeren endvidere bekræfte, at en sådan or-

ganisation opererer i Danmark, og er ministeren i så fald enig i, at dette er bekymrende, og at det er bekymrende, at toneangivende imamer i landet ifølge dokumentarprogrammet af journalisten Mohamed Sifaoui fra den franske tv-station France 2 tilslutter sig organisationens synspunkter, og i bekræftende fald, hvordan vil ministeren modvirke Det Muslimske Broderskabs virke og udbredelse i Danmark?«

Peter Skaarup (DF):

I den tv-udsendelse, som vi har diskuteret tidligere i spørgetiden, fremgår det, at der er en organisation, der hedder Det Muslimske Broderskab, som Islamisk Trossamfund ifølge udsendelsen har tætte kontakter til. Det er jo en organisation, som er forbudt i Egypten, som af mange beskyldes for at være tankegrundlag for og give støtte til terrorisme, og visse steder blandt moderate kredse i Mellemøsten opfordrer man til, at organisationen bliver sat på den amerikanske terrorliste og også på EU's terrorliste.

Jeg vil altså spørge justitsministeren: Bekymrer det ikke justitsministeren, hvis Det Muslimske Broderskab, som er en ekstremistisk organisation og har tilhængere i Danmark, organiserer sig omkring moskeen i København, som har været meget omdiskuteret, og omkring Det Islamiske Trossamfund? Hvad vil man fra myndighedernes side gøre for at bekæmpe Det Muslimske Broderskab og deres aktiviteter i Danmark?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at jeg kan bekræfte, at Det Muslimske Broderskab er en religiøs organisation, der har sit udspring i Egypten helt tilbage til slutningen af 1920'erne.

Som det også er spørgeren bekendt, så kan jeg imidlertid ikke i en besvarelse af spørgsmålet stillet efter § 20 i Folketingets forretningsorden give oplysninger om Politiets Efterretningstjenestens eventuelle kendskab til bestemte foreninger eller disses aktiviteter.

Jeg kan generelt oplyse, at der, som også PET har tilkendegivet ved flere sammenhænge, i Danmark findes personer og miljøer, som har sympati for eller relation til organisationer, som er involveret i terrorvirksomhed.

Det er PET's opgave at overvåge sådanne kredse, og den overvågning gennemføres ved hjælp af de samme efterforskningsmetoder, som anvendes af det øvrige politi, f.eks. registeropslag, udveksling af informationer med andre myndigheder, afhøringer og observationer og

indgreb i meddelelseshemmeligheden. Herudover er oplysninger fra kilder af tiltagende vigtighed for tjenesten.

Jeg kan endvidere oplyst, at PET som et led i den bredspektrede og vedvarende indsats for at opretholde sikkerheden i Danmark bl.a. har taget initiativ til at etablere et såkaldt dialogforum med repræsentanter fra etniske interesseorganisationer og et forum med imamer. Der er tale om to forskellige fora, men fælles for begge er, at der udveksles synspunkter og spørgsmål af fælles interesse for tjenesten og de øvrige repræsentanter i det pågældende forum, f.eks. radikaliserings blandt unge af anden etnisk baggrund end dansk.

Peter Skaarup (DF):

Jeg har selvfølgelig forståelse for, hvis ministeren ikke kan afsløre de efterforskningsmetoder, som PET bruger, og ikke kan afsløre konkrete personer, som man måske er meget opmærksomme på og måske overvåger fra PET's side.

Men jeg synes, det ville være relevant, når nu organisationen kommer frem i lyset og det står klart, at den franske journalist betragter den her organisation som en af de organisationer, der arbejder ikke bare i Danmark, men i en række andre lande, og er en slags fællesnævner for, hvad man opfatter som en terroristisk virksomhed, en ekstremistisk virksomhed i de vestlige lande, at ministeren kommer med sin mening om, at sådanne aktiviteter finder sted i Danmark, og hvad vi i øvrigt gør for at bekæmpe sådanne aktiviteter. For det er selvfølgelig vigtigt, som ministeren tidligere sagde, at ministeren og andre tager afstand fra de aktiviteter, som er, og som måske er koncentreret – i hvert fald ifølge udsendelsen – omkring Det Islamiske Trossamfund i Danmark.

KL 14.15

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at jeg ikke kan gøre meget andet end at gentage det svar, jeg allerede er kommet med. For jeg vil sige, at PET gør et godt og et effektivt arbejde, der bl.a. går ud på at forebygge terror i Danmark, og til det bruger de en lang række metoder og måder.

Som jeg understregede, synes jeg, det er meget vigtigt at få fremhævet her i dag, at noget af det, som PET prioriterer ekstremt højt, er at forhindre en radikaliserings, ikke mindst af unge med anden etnisk baggrund, og det er der altså

flere forskellige initiativer der gerne skulle være med til at sikre at vi forebygger mest muligt.

Peter Skaarup (DF):

Men kan ministeren ikke fortælle her i Folketinget, hvad ministerens mening er om, at den her organisation åbenbart virker aktivt i Danmark? Der er meget, der tyder på, at man også har haft tæt kontakt til nogle af dem, der har stået bag terrorangreb rundt omkring i verden.

Det er jo en kendt sag, at den blinde sheik, der stod bag det første angreb på World Trade Center, på et tidspunkt har været på besøg i Danmark og besøgt Abu-Laban, og derfor synes jeg, det er relevant, at ministeren siger: Hør, det skal vi passe på, det er en organisation, vi skal være meget forsigtige med, og som regeringen gerne ser komme på EU's og USA's terrorliste.

Jeg er klar over, man ikke kan fortælle noget om efterforskningsmetoder fra PET's side, men ministeren har vel en holdning til, at den her organisation åbenbart er fremtrædende i Danmark, og som det fremgik af udsendelsen, har tilhængerne i Det Islamiske Trossamfund i Danmark.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan sige noget helt generelt, og det er, at det er korrekt, at der findes i Danmark personer, og at der findes miljøer, som har sympati for og relationer til organisationer, der er involveret i terrorvirksomhed. Og der er en ting, der står fuldstændig klart: PET's opgave er at overvåge disse kredse, at forebygge, at der sker handlinger i Danmark, og det har jeg fuld tillid til at de gør på meget betryggende vis.

Jeg kan desværre ikke sige det klarere inden for de rammer, som et § 20-spørgsmål giver mulighed for omkring PET's virksomhed.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for et afsluttende spørgsmål.

Peter Skaarup (DF):

Men hvis det nu er sådan, at der er personer i Danmark, der støtter terrorisme, som måske er involveret i terrorisme, som man så holder øje med, og at de kræfter har kontakt til Det Muslimske Broderskab, er omfattet af Det Muslimske Broderskab, som den franske journalist kunne fortælle i udsendelsen at situationen er, kunne ministeren så ikke give det tilsagn til Folketinget, at den danske regering vil arbejde på, at en sådan organisation kommer på EU's terrorli-

ste? Det er vel derfor, man har en terrorliste, så man f.eks. kan blokere pengestrømmen.

Nu er den her organisation, der ønsker en shariatstat, jo efter sigende en meget velhavende organisation, og derfor er det relevant at spørge og kræve, synes jeg, at regeringen arbejder på, at den organisation kommer på EU's terrorliste, så man kan tage de initiativer mod undergrundsøkonomi, pengestrømme, og at man kan gribe ind over for organisationen.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Peter Skaarup, at uanset hvad organisationen hedder, eller hvad den gør, så er det, hvis det er organisationer eller personer, der har sympati for eller har relationer til terrorvirksomheder, noget, som PET interesserer sig for og interesserer sig for som sin primære opgave.

Jeg vil også sige til hr. Peter Skaarup, som jeg svarede hr. Søren Espersen, at det godt nok ikke er i min ministerkreds, det bliver besluttet, men det er i EU's udenrigsministerkreds, at man beslutter, hvem der skal på EU's terrorliste, og der er der nogle betingelser, der skal være opfyldt, for at en organisation eller personer kan komme på den liste.

Jeg har ikke oplysninger i dag, der begrundes, at den organisation, som hr. Peter Skaarup i dag stiller spørgsmål om, skulle være berettiget eller have gjort sig fortjent til at komme på listen, men jeg er helt sikker på, at hvis der måtte fremkomme oplysninger, der kvalificerer dette, så er det noget, som EU's udenrigsministre vil tage meget alvorligt og dermed også tage op til fornyet overvejelse. Men det kræver altså enten, at der er personer eller organisationer, der er dømt, eller at der er en efterforskning i gang.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.20

Spm. nr. S 3505

8) Til justitsministeren af:

Kim Christiansen (DF):

»Vil ministeren overveje en overgangsordning for de personer, der efter ophævelse af færdselslovens § 132, stk. 2, ikke har mulighed for at generhverve førerbevis efter halvdelen af frakendelsesperioden, selv om de har gennemført eller pr. 1. september 2005 var i en kontrolleret alkoholbehandling?«

Skriftlig begrundelse

Mange er blevet stillet en hurtigere generhvervelse af førerretten i udsigt, og selv om alle betingelser har været opfyldt, fjernes dette »løfte« med tilbagevirkende kraft. Det er ikke særligt hensigtsmæssigt i relation til folks retssikkerhed.

Kim Christiansen (DF):

I efteråret trådte en ny lov, L 7, i kraft 1. september 2005 bl.a. med skærpe af sanktioner over for spirituskørsel.

I den forbindelse havde man slettet en paragraf, § 132, stk. 2. Jeg skal være den første til at indrømme fejlen. Det er jo aldrig en skam som politiker at indrømme, at man har lavet en fejl. Det er meget værre at lukke øjnene og lade, som om den fejl ikke eksisterer. Og det er måske lidt mit indtryk, at justitsministeren har valgt at gøre det på sidstnævnte måde.

Jeg synes, det er betænkeligt, at man på denne her måde lovgiver med tilbagevirkende kraft og med et pennestrøg sløjfer muligheden for de mennesker, der ellers skulle kunne generhverve deres kørekort hurtigere. Man har så hermed afskåret dem fra den ret. Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om hun ikke er enig.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Sidste sommer vedtog Folketinget at ophæve den daværende bestemmelse i færdselslovens § 132, stk. 2. Bestemmelsen gav mulighed for, at en person, der var frakendt førerretten som følge af spirituskørsel, i visse tilfælde kunne ansøge om at generhverve førerretten, allerede når der var forløbet halvdelen af frakendelsestiden, dog mindst 1½ år.

Betingelserne for, at ansøgningen kunne imødekommes, var bl.a., at den pågældende havde et alkoholproblem, at den pågældende i mindst 1 år havde overholdt den kontrollerede alkoholbehandling, og at behandlingen mod alkoholmisbrug havde været effektiv. Ved lovændringen blev den nævnte persongruppe sidestillet med alle andre, der havde fået frakendt førerretten på grund af spirituskørsel.

Ophævelsen af bestemmelsen er oprindeligt foreslået af det såkaldte Waageudvalg. Udvalget begrundede forslaget med, at det ud fra lighedsbetragtning var problematisk, at personer med et behandlingskrævende alkoholforbrug kunne generhverve førerretten langt hurtigere end personer, som nok var dømt for spirituskørsel.

sel, men som ikke havde et behandlingskrævende alkoholproblem.

Udvalget vurderede også, at den præventive effekt af frakendelsesreglerne kunne svækkes ved, at en bestemt persongruppe kunne generhverve førerretten, allerede når halvdelen af frakendelsestiden var forløbet. Hertil kommer, at de personer, der var omfattet af den nu ophævede bestemmelse, som oftest har fået en betinget dom med vilkår om struktureret kontrolleret alkoholbehandling, samtidig med at de har fået frakendt førerretten ubetinget. For disse personer har det ikke været forgæves at gennemføre alkoholbehandling, da behandlingen jo var nødvendig for at undgå afsoning af en ubetinget frihedsstraf.

Der er ved tidligere lejligheder redegjort skriftligt for spørgsmålet om en overgangsordning dels over for Retsudvalget allerede i juli og igen i september måned sidste år, dels ved besvarelse af § 20-spørgsmål. Og jeg finder fortsat ikke, at der er eller var behov for en overgangsordning.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at den nu ophævede regel jo altså ikke indebar, at man ved en gennemført alkoholbehandling automatisk kunne generhverve førerretten tidligere. Efter retspraksis skulle der ud over betingelserne om gennemført alkoholbehandling m.v. i øvrigt foreligge ganske særlige omstændigheder.

Kim Christiansen (DF):

Jeg siger tak for redegørelsen, som jeg jo så udmærket godt kendte. Der var ikke noget nyt under solen. Jeg forholder mig ikke så meget til, hvorvidt man nu har lavet reglerne ens for alle, jeg forholder mig bare til det faktum, at man lovgiver bagud. Man har stillet nogle mennesker noget i udsigt. Det svarer lidt til, at man har nogle mennesker til at sidde og afsone i de danske fængsler, og at vi så skærper straffene for de forseelser, som de nu sidder inde for, og dermed også forlænger deres fængselsstraf. Eller forlænger perioden for, at de kan blive prøveløsladt. Det er egentlig lidt at sidestille med det. Man har stillet nogle mennesker noget i udsigt, og det ansvar løber man så fra.

Det svækker min retsbevidsthed, og jeg tror også, det svækker de menneskers retsbevidsthed.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen, at jeg også har fået rigtig mange henvendelser. Et eller andet sted er det jo faktisk både lidt skræmmende og lidt tankevækkende, hvor mange mennesker der har været ramt af den her regel, denne her lovændring, som jeg mener et enigt Folketing stod bag. Og jeg er da ikke i tvivl om, som hr. Kim Christiansen også giver udtryk for, at den personlige frustration har været stor over, at man alligevel ikke, om man så må sige, har kunnet få rabat på sin straf.

Men jeg må også sige til hr. Kim Christiansen, at der altså efter min opfattelse ikke er tale lovgivning med tilbagevirkende kraft. Der er nogle personer, der har fået frakendt retten til at køre bil, fordi de har været hamrende berusede, når de satte sig ind og kørte.

Der har så været en ordning, hvor man har kunnet få førerretten tilbage hurtigere end det, domstolene har idømt en. Den mulighed har Folketinget frataget den pågældende.

Kl. 14.25

Men der foreligger altså en dom, som den pågældende har modtaget. Og jeg håber, at Dansk Folkeparti er enig med regeringen i, at udgangspunktet er, at når man får en dom, må man tage den til efterretning, og så må man efterleve den. Og det er såmænd bare det, den lovændring, der blev gennemført, sikrede, så man ikke fik nogen rabat.

Så selv om jeg godt kan forstå den personlige ærgrelse, fordi man havde håbet på, at man kunne have generhvervet førerretten tidligere, synes jeg ikke, at man kan kalde det her lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Kim Christiansen (DF):

Ministeren spørger, om ikke Dansk Folkeparti er enig med regeringen. Det var vi jo. Vi stemte jo for den pågældende skærpelse af lovgivningen. Og det, vi skal diskutere her i dag, er slet ikke, hvorvidt det er rimeligt at køre spirituskørsel, for der er vi rørende enige om, at det skal vi selvfølgelig sanktionere alt det, vi kan, for at få de her mennesker, som kører rundt i påvirket tilstand, væk fra landevejene.

Det, jeg forholder mig til, er, at man har stillet nogle mennesker noget i udsigt, som man så løber fra. Der er mennesker, der enten har afsluttet deres alkoholbehandling eller været i den pågældende behandling; der står måske et arbejde og venter på dem; der er familiemæssige konsekvenser osv. Justitsministeren må et eller andet

sted forholde sig til, at vi ikke kan løbe fra et løfte, vi én gang har givet til nogle mennesker.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg må sige til hr. Kim Christiansen, at det jo heller ikke er et løfte, vi har givet til de mennesker. Reglen har været sådan, at det ikke pr. automatik har været sådan, at man bare kunne regne med, at sådan blev det. Det har været ud fra en konkret vurdering og særlige omstændigheder, der skulle afgøre, hvorvidt man kunne få rabat på den straf, man har fået ved domstolene.

Jeg må sige til hr. Kim Christiansen, at mange af de her mennesker har haft valget mellem at gå i alkoholbehandling eller at ryge i fængsel. Så at opstille det, som om man har gjort alt, hvad man ville osv., og så er man lige pludselig blevet ramt af en ny regel, er simpelt hen ikke rigtigt. For nogle mennesker har det også været, man kan sige, frivillig tvang, at enten skulle de have en ubetinget frihedsstraf, eller også er de gået i alkoholbehandling.

Jeg erkender, særlig efter faktisk at have oplevet, hvor mange henvendelser jeg selv har fået, at jeg også har hørt de historier, som hr. Kim Christiansen her fortæller, mange gange om folk, der har regnet med, at de kunne få deres kørekort igen, så de kunne komme tilbage til arbejdet.

For de enkelte personer er det her selvfølgelig meget generende og ubehageligt, at de skal vente længere tid. Men jeg må samtidig sige, at jeg synes, det var meget rigtigt af Folketinget, at man dengang valgte at sige, at det altså virker højest besynderligt, at de, der er dybt alkoholiserede og skal tvinges i behandling, skal have kørekortet hurtigere igen end dem, der ikke har noget alkoholproblem, men én gang bliver taget med for meget sprit i blodet. Det virker som en besynderlig forskelsbehandling.

Formanden:

Så er det hr. Bjarne Laustsen som medspørger.

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil også gerne spørge til den sag. Jeg har tidligere skrevet til ministeren om et konkret eksempel, jeg tror endda to, og jeg har også fået svar.

Jeg er selvfølgelig heller ikke tilfreds med svaret, som ministeren også giver til hr. Kim Christiansen, for jeg synes også, man laver lovgivning med tilbagevirkende kraft. Man må aldrig være for stor til at indrømme, at man har la-

vet noget, der er ganske uhensigtsmæssigt. Og det føler jeg at hele Folketinget gjorde. Havde jeg været opmærksom på det, havde jeg stemt anderledes. Men jeg har ligesom ministeren været med til at lave en fejl, og jeg synes, at vi skal kigge på det, for uanset automatik eller noget som helst andet så kommer vi med de regler her til at lave noget, der har tilbagevirkende kraft.

Det er sådan, at de mennesker har haft en forventning om, at hvis de gjorde sådan og sådan og sådan, var det i orden. Jeg tager også dyb afstand fra den handling, som de har foretaget, men vi skal jo have hele mennesker ud af systemet igen. Og derfor er det vigtigt, at de erkender, at de har et problem og går i gang med behandlingen, så vi får dem tilbage i samfundet som hele mennesker. Og det er jo sådan set det, vi er i gang med, og der siger vi enten, at det ikke kan lade sig gøre nu, eller forlænger det.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det sidste, som hr. Bjarne Laustsen her påpeger, er jeg helt enig med ham i er vigtigt, nemlig at de kommer ud igen som hele mennesker. Og det kan man sige jo er det gode ved at tilbyde alkoholbehandling, for det har de så rigtig gode chancer for. De personer, der har haft et stort alkoholproblem, og som har været i en alkoholbehandling, kan måske så efterfølgende leve resten af deres liv uden at sætte sig ind bag rattet i stærkt beruset tilstand og dermed også få et langt bedre familieliv og socialt liv.

Det er også derfor, at regeringen sammen med Folketingets partier har været med til at sikre, at der nu er en behandlingsgaranti på alkoholområdet, og at vi også tilbyder det i fængslerne til dem, der har en ubetinget frihedsstraf.

Kl. 14.30

Jeg har ikke meget mere at tilføje end det, jeg allerede har sagt til hr. Kim Christiansen: Folketinget var klar over, hvad de gik ind til, da de foretog den her lovændring. Jeg kan personligt godt forstå, at for nogle af de menneskeskæbner kan det virke både meget voldsomt og meget uretfærdigt, men jeg synes stadig væk, at det ud fra generelle retssikkerhedsmæssige og lighedsbetragtninger har været meget velbegrundet, at Folketinget foretog den justering.

Bjarne Laustsen (S):

Vi har som lovgivere her i dette land mulighed for at sende et signal om, at hvis man begår en overtrædelse af en eller anden karakter, kan vi

straffe hårdere eller mildere, eller hvad vi nu synes. Det er det, vi har gjort i den her sag. Vi synes alle sammen her i Folketinget, at spritkørsel er uacceptabelt. Derfor har vi strammet kravene til straffen.

Det, der bare er problemet i den her sag, er, at det har vi ikke gjort på alle mulige andre områder, hvor der er en, der har fået en bøde for at køre for stærkt eller noget andet, og hvor vi så senere skærper kravene og bødestraffene og så sender bud efter 200 kr. mere. Det er nøjagtig den samme problemstilling, og derfor laver vi her lovgivning med tilbagevirkende kraft.

Dansk Folkeparti har signaleret, at de vil fremsætte et forslag i Folketinget, som man kan forholde sig til, og der vil jeg da gerne høre justitsministeren: Hvis der kommer et sådant forslag fra Dansk Folkeparti, hvordan vil man så forholde sig til et forslag om at lave en overgangsordning for de her mennesker, der helt uforskyldt er kommet i klemme i forhold til det problem, de står i?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg synes, at man må holde fast i de regler, som vi har vedtaget. Vi har diskuteret det her flere gange. Jeg har besvaret mange spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg, og jeg synes, at det, man må slå fast, er to helt grundlæggende ting:

For det første: Der er her tale om, at folk *har* fået en dom. Vi taler ikke om at forhøje dommen eller forlænge dommen. De skal bare acceptere den frakendelsesperiode, som domstolene har idømt dem, fordi de har kørt spritkørsel.

For det andet: Grunden til, at Folketinget vedtog en ændring i sin tid, var jo, at vi ellers kom i den situation, at jo mere fuld, jo mere beruset og jo større et alkoholproblem du havde, desto hurtigere fik du kørekortet igen. Det vil være utrolig svært at forklare ude i et forsamlingshus, at vi lavede et system, hvor det er sådan, at jo værre man egentlig er i trafikken, desto hurtigere skal man have lov at sætte sig bag rattet igen. Derfor blev ændringen lavet.

Det har fået konsekvenser for nogle personer, og for hver enkelt person kan det være hårdt, men jeg synes, at det var en rigtig måde, Folketinget håndterede sagen på. Vi skulle nok have været bedre til at kommunikere det ud, det er så noget helt andet, men jeg kan godt forstå det rationelle, der lå bag.

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt spørge ministeren, om hun virkelig mener, at det argument, man havde for at gennemføre den her ændring, var, at det var svært at forklare ude i forsamlingshuse.

Jeg mener sådan set, at der kan være gode argumenter for det, hvis det handler om at reducere spirituskørsel og sikre, at de mennesker, der er alkoholikere, faktisk bliver ædru. Vi ved jo desværre godt, at folk bliver ved med at køre, selv når de ikke har noget kørekort. Derfor er det jo fornuftigt at opmuntre folk til at komme i behandling og blive afalkoholiserede, og derfor kunne det såmænd godt legitimere, at man havde en ordning.

Men det, der er problemet her, og som jo er hele diskussionen, er, at uanset hvordan man nu vender og drejer det i den snævre juridiske forstand, så opfatter mennesker det her, som om de bliver straffet med tilbagevirkende kraft. Synes justitsministeren ikke, at man skulle overveje, om man ikke kunne finde en løsning på det problem?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu vil jeg sige til hr. Per Clausen, der så kommer ind midt i debatten, at i min første besvarelse til hr. Kim Christiansen redegjorde jeg for, at det var Waageudvalget, der i sin tid var inde at se på justeringer og en skærpelse af straffen for spirituskørsel, som påpegede, at det ville være et problem, hvis de, der er alkoholikere og har været det i årevis, og som får en lang frakendelsesret, får kørekortet hurtigere tilbage end dem, der en gang kører med sprit i blodet, og som ikke har noget alkoholproblem, men som havde en høj spirituspromille. Det kan virke meget, meget svært at forstå, at de, der egentlig er de farligste bilister, fordi de har kørt med spiritus i blodet måske mange gange, får en rabat, som andre ikke får. Jeg synes, at der var en god begrundelse for at lave om på reglerne, og det gjorde Folketinget i sin tid.

Som jeg sagde det til hr. Bjarne Laustsen, og som jeg har sagt det til hr. Kim Christiansen, vil jeg også meget gerne sige til hr. Per Clausen, at det er klart, at for de personer, der bliver ramt af det nye regelsæt, hvor der ikke er den her mulighed for på et tidspunkt at få rabat, er det selvfølgelig ærgerligt, for de havde nok lidt forudskonteret, at de også ville få rabatten.

Det kan godt være, at vi en anden gang skal lære af den her sag, at det er vigtigt at få kommunikeret den slags ting ud, men jeg synes sta-

dig væk, at det var en rigtig beslutning, der blev truffet.

Per Clausen (EL):

Jamen jeg synes jo også, det er rart at høre, at justitsministeren ligesom vi andre mener, at vi i hvert fald ikke i alle faser i den her sag har handlet lige klogt og hensigtsmæssigt. Det synes jeg er godt, for jeg tror også, det er rigtigt, at i hvert fald nogle mennesker har fået en meget klar oplevelse af, at de er blevet snydt.

Kl. 14.35

Så må jeg i øvrigt konstatere, for det har justitsministeren sagt også flere gange nu, at justitsministeren ikke er indstillet på at medvirke til at få lavet de her regler om. Så må vi så afprøve, om der er et flertal i Folketinget for at få dem lavet om. Har vi Dansk Folkeparti og Socialdemokraterne med os, er det jo en mulighed – hvis ellers partierne er villige til at rette op på den fejl, de måtte have begået.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det sidste skal jeg ikke kommentere, men blot sige til det første, som hr. Per Clausen sagde, at jeg i hvert fald kan se på de rigtig mange henvendelser, jeg har fået, og jeg har fået mange breve, at det her er noget, som har skuffet mange enkeltpersoner, der måske som en del af en familie havde håbet på, at de hurtigere fik kørekortet igen, så de kunne komme i gang med deres arbejde igen.

For de personer er det selvfølgelig ubehageligt, det kan jeg sagtens sætte mig ind i, men jeg må også bare fastholde, at de har fået en dom, og der er altså ikke tale om, at vi forlænger dommen, men vi siger blot, at den frakendelsesperiode, som domstolene har idømt dem, er den, der gælder. Der er heller ikke tale om, at de er blevet lovet noget, som man så lige pludselig ikke giver dem, men der er tale om, at de havde forventet måske at få noget, som så alligevel ikke bliver til noget, og skuffede forventninger er jo ofte noget af det, der gør allermost ondt.

Men som sagt har jeg i hvert fald lært det af sagen, at jeg tror, der er behov for en stor kommunikationsindsats, når man laver lovændringer af den her type. Det er i hvert fald noget, jeg vil have med mig i mit videre arbejde, for jeg synes ikke, at folk kan være tjent med at føle, at de bliver snydt, fordi vi laver ny lovgivning.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak til ministeren. Hr. Kim Christiansen for et sidste spørgsmål, værsgo.

Kim Christiansen (DF):

Det, jeg kan forstå på alt den her snak, er, at vi er rørende enige om, at sanktioner mod spirituskørsel skal være hårde og konsekvente.

Jeg er bare igen nødt til at sige, at vi har lavet en fejl, og den vil Dansk Folkeparti i hvert fald gøre sit til at rette op på. Jeg er ked af, hvis justitsministeren ikke vil være med til det, men det, vi har lovet nogle mennesker på grundlag af en ældre lovgivning, uanset hvor forkert det kan være – jeg er enig i, at den nye lovgivning er rigtig og den er god – er vi nødt til at stå ved, og det vil vi i Dansk Folkeparti i hvert fald stå ved.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan ikke sige andet til hr. Kim Christiansen, end at jeg såmænd godt kan forstå, at vi alle sammen bliver berørt og også lader os påvirke af de mange henvendelser, der har været i sagen, og sagtens kan sætte mig ind i, hvordan det enkelte menneske og den enkelte familie føler, at det er uretfærdigt.

Men jeg må blot sige, at det her er noget, der har været belyst utallige gange i Folketinget, og det er noget, som Folketingets partier var klar over. Derfor kan jeg ikke gøre meget andet end at sige, at der var meget, meget stor tilslutning til den lovændring, der blev gennemført for kort tid siden, og så sige, at jeg synes, at det var meget fornuftigt.

Så er det klart, at hvad Folketingets partier gør på egen hånd, ligger uden for min beslutningskompetence, og derfor vil jeg selvfølgelig også blot afvente og se, om debatten i dag vil afstedkomme flere initiativer fra partiernes side.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3533

10) Til familie- og forbrugerministeren af:
Kristen Touborg (SF) og **Kristen Touborg (SF):**
»Vil ministeren, i det omfang der kommer yderligere sager frem om andre virksomheder, der har solgt eller købt gammelt kød, foranstalte uvildige undersøgelser af disse, sådan som det er annonceret at man vil gøre med Tannis Food og Thulin Kød Engros?«

Kristen Touborg (SF):

Ifølge en aftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti har man i forbindelse med sagen om gammelt kød hos Tannis Food og Thulin Kød Engros, som for nylig er blevet afdækket i udsendelsen Kontant i Danmarks Radio, besluttet, at der skal foretages en uvildig undersøgelse af, hvad der er galt med kontrolsystemet.

Ordet uvildig er meget vigtigt, synes jeg, for ellers sker der meget nemt det ved en undersøgelse, at det er som at sætte ræven til at vogte gæs. Og jeg kunne godt have en frygt for, at de to sager her kun er toppen af isbjerget.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes simpelt hen, det er rædselsfuldt, hvad vi har fået at se i tv: at nogen kan finde på at sælge gammelt kød og rejer med affald. Der er ingen tvivl om, at vi simpelt hen skal sætte en stopper for det. For mig som forbrugerminister er det fuldstændig uacceptabelt, at der er nogen, der driver virksomhed på den måde, så det skal vi have gjort noget ved.

Kl. 14.40

Det er rigtigt, at vi har igangsat sådan en nul-toleranceplan for at få sat en stopper for det. Der er en række tiltag, vi sætter i gang allerede nu, derunder at det skal være muligt at dømme nogle, som groft overtræder fødevareloven, så de ikke kan drive fødevarevirksomhed, i hvert fald ikke i en årrække. Der er ikke plads til dem i den branche, når de ikke kan finde ud af at overholde almindelige anstændige krav til fødevarer-sikkerheden.

I den forbindelse er det rigtigt, at der er det også sådan, at der bliver igangsat en uvildig undersøgelse for at få afdækket, hvad forløbet i øvrigt har været i de sager, for alt skal frem. Det er ikke mindst med henblik på at se, om der ud over den række af tiltag, som nu bliver sat i gang, er andet, vi kan gøre for at sikre forbrugere mod den slags. Så undersøgelsen, ja, den skal være uvildig.

Kristen Touborg (SF):

Tak for besvarelsen. Ministeren siger, det er rædselsfuldt, at det kan lade sig gøre, at det kan blive sendt en sådan udsendelse, og det skal vi have sat en stopper for. Jeg vil gerne spørge ministeren: Er det ikke lidt problematisk for ministeren, at det er pressen, der skal gå ud og afdække de her rædselsfulde forhold? Er det ikke

problematiske, at man ikke selv har set det, der er foregået i årevis?

Jeg vil godt høre ministerens vurdering af, om ministeren mener, at kontrollen på nuværende tidspunkt er tilstrækkelig, og om man er sikker på, at man løser problemet i fremtiden.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jo, det er da fuldstændig uacceptabelt for mig, at vi ikke opdager sådan noget selv. Derfor har jeg også bedt om, at Fødevarestyrelsen omgående får gennemgået alle ansvarsområder og så at sige får hevet skeletterne ud af skabene, hvis der er andre steder, hvor der er noget, som man har forsømt at gøre, og som man burde kunne gøre bedre.

Det er naturligvis sådan, at vi, uanset hvor effektive systemer vi laver, og uanset hvor mange ressourcer vi bruger, aldrig kan gardere os hundrede procent imod, at der er nogle plattenslagere, som svindler. Det er det samme, når vi laver færdselsregulering eller skatteregler. Vi kan jo aldrig kontrollere os hundrede procent ud af tingene, så vi kan garantere, at der aldrig er nogen, der gør det. Men vi skal, så vidt det overhovedet er muligt, have et effektivt system, der opfanger sådan noget op.

Kristen Touborg (SF):

Er det efter ministerens opfattelse sådan, at vi har fået en bedre fødevarekontrol, efter at der er skåret et par hundrede stillinger væk, eller tror ministeren, at vi har fået en dårligere fødevarekontrol?

Jeg vil godt supplerende lige minde ministeren om, at en del af mit spørgsmål går på, om eventuelt kommende sager vil blive undersøgt af en lige så uvildig instans som den, man har aftalt i forbindelse med de her to virksomheder.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu vil jeg gøre alt, hvad der er muligt, for at vi undgår, at lignende sager kan opstå. Hvis der opstår sager i fremtiden, kommer det jo helt an på sagens omstændigheder, om der er grundlag for en uvildig undersøgelse, eller om det er klart og tydeligt, hvordan forløbet har været, så der ikke er grund til en sådan. Det kan man jo ikke vide på forhånd.

Men det er i hvert fald sådan, at når sådan nogle sager opstår, skal alt frem, derunder også, at vi kan placere et ansvar, hvis der skal placeres

et ansvar for det, og det skal være sådan, at vi kan træffe de foranstaltninger, der skal til, for at undgå, at det gentager sig. Så det kan jeg i hvert fald bekræfte.

Når det er sagt, skal man jo være opmærksom på, at vi grundlæggende har en god og dygtig fødevarekontrol i Danmark, og at fødevaresikkerheden i Danmark generel er god. Vi skal også passe på, at de her sager ikke får lov til at forstyrre hele billedet af vores fødevarekontrol.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Per Clausen som medspørger.

Per Clausen (EL):

Det er især et spørgsmål om den uvildige undersøgelse, som jeg synes er en lille smule interessant, for det lyder jo godt. Jeg vil godt spørge ministeren: Hvem forventer ministeren skal udføre den her uvildige undersøgelse, og hvad mener ministeren, at der skal undersøges? Skal der også undersøges ting, der måske kan ligge uden for Fødevarestyrelsens direkte kontrol? Det synes jeg faktisk kunne være meget interessant at få frem her i dag.

Det sidste, jeg vil spørge om, er, om forbrugerministeren vil inddrage Folketingets Fødevareudvalg så vel i at formulere kommissorium som i at tage stilling til, hvem der skal gennemføre den her undersøgelse.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu går jeg ud fra, at det er undersøgelsen omkring det dårlige kød, vi taler om.

Kl. 14.45

I den forbindelse er det sådan, at regeringen og Dansk Folkeparti har aftalt en nultoleranceplan, fordi vi simpelt hen ikke vil acceptere sådan noget mere, og i den indgår der en række nye tiltag. Et af dem er så, at vi foranstalter en uvildig undersøgelse, og vi vil naturligvis holde Folketingets Fødevareudvalg orienteret om undersøgelsen og også om dens kommissorium.

Vi er ikke nået frem til, aftaleparterne imellem, præcis hvem der skal udføre undersøgelsen. Det er jo en af de ting, vi nu skal have iværksat, men vi er altså ikke endnu nået til, hvem det lige præcis er, der skal lave undersøgelsen.

Per Clausen (EL):

Nu går der jo ikke en dag, uden at forbrugerministeren igangsætter en ny undersøgelse. Men

lad os bare tage den ene her, som spørgsmålet handler om.

Skal jeg forstå ministerens svar sådan, at den måde, han har tænkt sig at inddrage Fødevareudvalget på, er, at vi kan blive orienteret om de aftaler, man laver med Dansk Folkeparti?

Så er man jo bare i den situation, det tror jeg ministeren må kunne forstå, at der er stor sandsynlighed for, at det bliver meget svært for os fra oppositionen at nære den store tillid til resultatet. Jeg synes, ministeren måske netop i den nuværende situation skulle overveje, om ikke det at nå frem til nogle resultater, som kunne have almen troværdighed, måske er meget vigtigt.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg må jo altså som minister have mulighed for at iværksætte de undersøgelser, jeg mener er nødvendige for at afdække, hvad der sker inden for det forvaltningsområde, som jeg har ansvaret for.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Jens Peter Vernersen som medspørger.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt spørge ministeren, om ikke det er utrolig enkeltsagsorienteret at gå ind at undersøge, hvad der nu er sket omkring en enkelt eller to virksomheder. Var det ikke mere rigtigt, at ministeren overordnet sørgede for, at Fødevarestyrelsen var struktureret, så de her problemer ikke opstod? Hvis ikke man tager den overordnede struktur, vil der jo fortsat være enkeltsager af den ene og den anden art.

I og med at ministeren jo ikke har sikret den overordnede ledelse af Fødevarestyrelsen, er det vel dybest set ministerens eget ansvar. Det kan jo ikke nytte, at ministeren jagter syndebugke, når ministeren ikke har sørget for, at man overordnet har en plan i styrelsen, der gør, at det her undgås, for det vil jo komme igen og igen, hvis ikke man har det.

Jeg har sagt tidligere til ministeren, at det jo altså er at jage syndebugke, men den rigtige syndebug er jo ministeren selv. Han kan bare kigge i spejlet: Der står han, den minister, der ikke har sørget for, at de her ting er i orden. Vi har stort set haft samråd hver eneste onsdag i det år, hvor jeg har været fødevareordfører, og der har hele tiden kontinuerligt været sager på.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jamen forholdet er jo altså også det, at der bliver iværksat tiltag. Vi bringer jo tingene i orden. Hver eneste gang der har været en sag om dårlige fødevarer, så er der jo blevet taget fat om det, sådan at vi har fået rettet tingene op. Så der bliver taget fat om tingene.

Der er ikke tale om her at finde syndebukke. Det, der er afgørende for mig, er, at i det omfang der så er ting, der skal afklares nærmere, så bliver de afklaret nærmere, og der må vi jo sætte nogle til at undersøge det. Det er jo som sagt ikke for at finde syndebukke, det er jo først og fremmest for at få rettet op på det, der skal rettes op på, hvilken karakter det så end har.

Så vil jeg tilføje, at man jo ikke skal glemme, hvem der er de virkelige syndere i den her forbindelse. De virkelige syndere i den her forbindelse er jo altså de virksomheder og virksomhedsledere, som ikke er i stand til at følge almindelig ordentlig moral og overtræder fødevarerlovningen gang på gang. Det er jo dem, vi skal efter. Det er derfor, jeg vil have mulighed for at få dem dømt ud af branchen.

Jens Peter Vernersen (S):

Nu bekræftede ministeren jo helt og fuldt det, som var udgangspunktet for mit spørgsmål, at der hver gang er en sag. Hvis nu ministeren påtog sig den overordnede ledelse af sit ministerium og sin styrelse og søgede for, at der var en arbejdstilrettelæggelse, så det ikke sker, lod være med at fyre medarbejdere, lod være med at skære ned, så kunne det være, at ministeren kunne få en ledelse, der ikke forudsatte: Hver gang man har en sag, hver gang man har en sag – man kan høre, hvordan det lyder. Det betyder jo, at man forventer, at der kommer flere sager. Og det vil der komme, hvis ikke man tager den overordnede ledelse.

Vi har da et andet problem, som ministeren også skal svare på. I øjeblikket ligger der ude hos 800 detailhandlere kød fra Thulin, som er dømt uspiseligt. Ministeren vil ikke offentliggøre, hvor det ligger henne. Jeg synes, det er dybt problematisk, at ministeren på den måde holder hånden over erhvervslivet, selv om han siger, han vil gøre en masse.

Kl. 14.50

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu taler hr. Jens Peter Vernersen altså desværre mod bedre vidende, for vi har jo netop i et åbent samråd i Fødevarerudvalget diskuteret den problemstilling med de 800 virksomheder. Fødevarerstyrelsen har jo listen over de 800 virksomheder, så den kan sætte ind over for dem, i det omfang nogen af dem har det kød, som ikke bør spises.

Men hr. Jens Peter Vernersen ved udmærket godt, at grunden til, at det ikke kan offentliggøres, er, at politiet forbyder det, fordi det er genstand for en efterforskning. Men Fødevarerstyrelsen har jo netop listen, sådan at den kan skride ind over for det. Der er skam ikke tale om at holde hånden over erhvervslivet. Tværtimod siger jeg jo klart og tydeligt, at vi skal skride ind over for de skurke, som ikke er i stand til at overholde fødevarerlovningen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Kristen Touborg for et sidste spørgsmål.

Kristen Touborg (SF):

Ministeren sagde i sin sidste besvarelse på mit spørgsmål: Vi håber sandelig ikke, der kommer flere sager.

Når DR1 i Kontant i aftes havde fat i en Tulipsag, som beskriver, at den daglige kontrol, der foregår i øjeblikket, fra april bliver skåret ned til seks-otte kontroller om året, så er mit spørgsmål til ministeren: Tror ministeren, at tilstanden bliver ringere eller bedre af at nedskære kontrollen fra en gang dagligt til seks-otte gange om året?

Jeg ved godt, at der er en egenkontrol, som ministeren formodentlig vil henvise til skal klare problemet. For mig bliver det lidt ligesom at sætte ræven til at vogte gæs, og derfor er mit spørgsmål: Tror ministeren, det bliver bedre eller værre? Egenkontrollen er der jo nemlig også i dag.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg beklager ikke at kende den konkrete sag så godt, at jeg kan redegøre for dens enkeltheder, men det er jo sådan, at man da må forvente, at en virksomhed, som vil sælge fødevarer, håndtere fødevarer, forarbejde fødevarer, producere fødevarer, er i stand til selv at kontrollere, at det sker under ansvarlige forhold. Det må da altså være den første forudsætning for, at man kan

drive fødevarer virksomhed, at man er i stand til at håndtere det.

Så skal myndighederne føre tilsyn med, at man også lever op til den forpligtelse, og det er jo også det, vi gør, bortset fra de tilfælde, der desværre er kommet frem, hvor det ikke er sket, men det er jo det, jeg er godt i gang med at rette op på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3535

10) Til familie- og forbrugerministeren af:

Kristen Touborg (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor meget tilførslen af ressourcer/årsværk til Fødevarerstyrelsen i form af et såkaldt bagmandspoliti vil udgøre i kroner og øre, og hvilke områder ressourcerne så skal tages fra?«

Kristen Touborg (SF):

Ministeren, regeringen og Dansk Folkeparti har besluttet at indføre et såkaldt bagmandspoliti for at kigge lidt dybere i nogle af de her fødevarer-sager.

Mit spørgsmål skal ses på baggrund af, at det jo vil kræve nogle ressourcer, og da det hidtil har været sådan, at fødevarerministeren ikke er meget for at tilføre flere ressourcer til området, så vil jeg godt nærmere kende konsekvenserne af den beslutning, der er taget her.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er jo rigtigt, vi vil oprette et såkaldt bagmandspoliti.

For yderligere at styrke indsatsen mod dem, som gentagne gange eller groft overtræder reglerne, har vi brug for et korps af folk, der er særligt uddannet til at sætte ind og foretage en kulegravning af den pågældende virksomhed. Det er et led i den nultoleranceoperation, som vi har igangsat, men det er klart, at vi skal finde ud af at disponere de ressourcer sådan, at det ikke går ud over fødevarerkontrollen.

I forbindelse med den aftale, vi har indgået med Dansk Folkeparti har vi jo netop også indgået en aftale om, at vi frem mod finansloven for 2007 skal vurdere fødevarerkontrollens ressourcebehov.

Kristen Touborg (SF):

Tak for svaret, hvis man kan kalde det et svar.

En del af mit spørgsmål gik sådan set på: Hvad betyder det i kroner og øre, underforstået hvor mange personer er det, det her handler om? Ministeren siger, det er et korps. Hvis jeg sådan skal se på, hvad der er et korps, så er det vel sådan en 10, 20, 30 stykker, men det kan ministeren jo få lov til selv at redegøre for.

Når ministeren så siger, at det netop er derfor, vi indfører nultolerance, så er mit spørgsmål til det: Kan man i virkeligheden indføre nultolerance fysisk, hvis man har meget, meget lidt kontrol?

Kl. 14.55

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Vi har ikke endeligt klarlagt endnu, hvor mange der skal deltage i det her såkaldte bagmandspoliti. Det kan jo også være, at det er noget, der skal udvikle sig over tid, afhængigt af hvilke erfaringer vi gør med effekten af at sætte nogle folk ind i nogle specifikke virksomheder, hvor der jo er behov for at trænge til bunds i tingene.

Derfor kan jeg ikke på nuværende tidspunkt sige præcist, hvor mange der kommer til at blive omfattet af den pågældende indsats. Det kræver lige, at vi får arbejdet planen til bunds og aftalt detaljerne. Så det kan jeg ikke oplyse på nuværende tidspunkt.

Kristen Touborg (SF):

For mig er det slet ikke så afgørende, om vi snakker 21 eller 20 eller 19. Så for min skyld behøver ministeren ikke på nuværende tidspunkt endeligt at afklare det. Men bare jeg kunne få sådan en nogenlunde vurdering af, hvad ministeren har tænkt, hvilken størrelsesorden vi snakker om her.

Når det er interessant, er det jo, fordi ministeren ikke vil tilføre flere midler til området, og så kan jeg jo regne ud, at de midler skal tages et andet sted fra, og det er også en del af spørgsmålet. Hvorfra vil man så tage de midler? Hvad er det, der skal nedprioriteres? I øjeblikket er det jo i forvejen sådan, at en meget stor del af de kontroller, der bliver udført, er sådan rør ved væggenkontroller, sådan at bare man har været der, så det tæller med, og så er det jo spørgsmålet, hvor effektive de i virkeligheden har været.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er en aftale, vi har indgået med Dansk Folkeparti om at etablere det her bagmandspoliti som et led i, at vi etablerer en lang række andre foranstaltninger over for de pågældende virksomheder, som altså ikke kan finde ud af at overholde reglerne, hvilket er fuldstændig uacceptabelt. Derfor kender jeg ikke antallet endnu. Det er noget, vi arbejder på.

Men vi vil da starte i det små og så efterhånden se at få nogle uddannet til det, for jeg tror, det kræver nogle særlige uddannelsesmæssige tiltag at blive ekspert i at kunne gå ind og gennemanalysere de her virksomheder. Der kan også blive tale om, at det er revisoruddannede folk, vi skal bruge til det. Så må det jo vokse frem fra det.

Derfor ved jeg jo heller ikke præcist, hvor pengene skal tages, men vi har jo selvfølgelig nogle overvejelser om det. Vi vil se på, om der er en reservekonto, om der er nogen opsparingskonti, som vi kan bruge i den forbindelse. Det skal i hvert fald ikke gå ud over fødevarekontrollen.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak. Fru Mette Gjerskov som medspørger, værsgo.

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne spørge lidt ind til, hvad det er for en aftale, som regeringen har indgået med Dansk Folkeparti, for det undrer mig. Det må være en meget, meget ukonkret aftale. Sådan som jeg hører det, får vi ikke noget svar på, hvor mange medarbejdere vi taler om, og hvor de skal tages fra.

Jeg vil bede ministeren bekræfte, at det her bagmandspoliti skal tages inden for det nuværende budget i Fødevarestyrelsen, altså det budget, hvor der er blevet skåret 217 medarbejdere siden 2001. Er der derfra, man skal tage det her fødevarebagmandspoliti? Eller hvor er det fra?

Jeg vil også bede ministeren, om han ikke kunne være lidt mere præcis i sit svar til hr. Kristen Touborg på, hvad det er, der så skal nedprioriteres.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Altså, nu er der jo ikke nogen, der siger, at pengene nødvendigvis, i hvert fald ikke alle sammen, skal findes inden for Fødevarestyrelsens

budget. Der er jo andre områder, hvor man kunne forestille sig at man kunne finde et finansieringsbidrag.

Må jeg så derudover sige, at det faktisk er en meget konkret aftale. Det er da meget konkret, at vi nu opretter en enhed, der skal kunne gå ind og efterforske nærmere i de virksomheder, hvor tingene tilsyneladende ikke er i orden, men hvor man måske ikke som tilsynsførende lige umiddelbart kan få hold på, hvad det lige præcis er, der er galt, men man har en fornemmelse af, at noget er galt. Det er jo en meget konkret ting.

Derudover er der jo masser af andre konkrete tiltag i den plan. Der er noget konkret om skrappe bødesanktioner; der er planer om at bruge fængselsstraf noget mere; der er planer om, at vi skal kunne dømme folk, der overtræder fødevarereglerne, til simpelt hen ikke at måtte drive fødevarevirksomhed fremover, i hvert fald i en årække. Så der er en række konkrete tiltag i planen. Det er faktisk en meget konkret plan, vi har.

Mette Gjerskov (S):

Meget konkret, får jeg at vide fra ministeren, men stadig væk kan jeg ikke få noget som helst at vide. Det er en enhed. Hvor mange mennesker taler vi om? Vi kan slet ikke få noget som helst bare at vide. Vi ved ikke engang, hvad det er for nogle mennesker. Er det dyrlæger og revisorer? Alting svæver i den blå luft. Jeg synes ikke, det er særlig konkret, og jeg synes ikke, det er særlig troværdigt, at det her skulle være med til at redde noget som helst for vores fødevaresikkerhed i Danmark.

Ministeren siger også, at finansieringen kan komme fra andre områder. Kunne jeg få ministeren til at sige, hvad det så er for nogle andre områder, hvis ikke det er inden for Fødevarestyrelsen? Og kunne jeg få ministeren til at bekræfte, at der er skåret 217 stillinger væk fra Fødevarestyrelsen, som jeg nævnte i mit første spørgsmål? Og hvis ministeren ikke kan bekræfte det, kan han så fortælle mig præcis hvor mange?

Kl. 15.00

Det er et meget klart spørgsmål: Præcis hvor mange medarbejdere er skåret væk fra Fødevarestyrelsen, og hvilke andre områder skal pengene tages fra?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg er altså ked af, at fru Mette Gjerskov ikke synes, det er konkret, at vi siger, at vi vil oprette et bagmandspoliti, der skal kunne gå ind og efter-

forske nærmere i de her virksomheder. Det er faktisk temmelig konkret. Men det er et led i en stor plan. Den arbejder vi med nu, og så skal vi implementere den i samarbejde med dem, vi har lavet aftalen med, nemlig Dansk Folkeparti, og i den forbindelse skal vi have sat tal på og sådan noget. Det har vi ikke gjort endnu, og fru Mette Gjerskov må altså acceptere, at det er dertil, vi er nået. Vi arbejder med at sætte planen i værk.

Med hensyn til hvor mange medarbejdere færre der er i Fødearestyrelsen, kommer det jo an på, fra hvilket tidspunkt man regner. Men hvis vi tager det tilbage fra 2001, som jeg kunne forestille mig er et årstal fru Mette Gjerskov vil finde interessant at sammenligne i forhold til, så er det sådan, at en del af nedgangen i antallet af stillinger i Fødearestyrelsen simpelt hen skyldes, at vi har fusioneret nogle af dem ind i sammenhæng med dannelsen af Danmarks Fødevarerforskningsråd, sådan at de opgaver er flyttet ud til Danmarks Fødevarerforskningsråd.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Per Clausen som medspørger.

Per Clausen (EL):

Nu skal man jo altid passe på med at fordybe sig i tal, men jeg tror, ministeren kan bekræfte, at uanset hvordan man regner, er der sket et fald i antallet af ansatte i Fødearestyrelsen, og der er sket et fald i bevillingerne.

Men det, jeg i grunden ville lidt ind på, er det her bagmandspoliti. Det hele skal selvfølgelig aftales med Dansk Folkeparti, og jeg kan godt forstå, at ministeren foretrækker at lave aftaler med Dansk Folkeparti. Det er nok det eneste parti her i Folketinget uden for regeringen, som vil indgå aftaler med regeringen om, at man vil gøre en masse ting uden at aftale, hvordan man skaffer pengene og ressourcerne til det først. Det er nok pointen der.

Men kunne ministeren løfte sløret for, hvornår det her bagmandspoliti kommer til at træde i karakter, for det er selvfølgelig også interessant?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Målsætningen er i hvert fald, at det kommer til at træde i kraft og kommer i gang inden sommeren, men det er også et spørgsmål om at finde nogle, som har den tilstrækkelige kompetence, eller udvikle kompetencen hos nogle, så de rent faktisk kan udføre den opgave, de bliver pålagt.

Men målsætningen fra min side er, at det i hvert fald er i gang inden sommeren.

Per Clausen (EL):

Jeg mener også, at jeg har forstået ministeren rigtigt, når jeg kan konkludere, at ministeren siger, at pengene og ressourcerne til det her ikke skal tages fra Fødevarerkontrollen. Så konklusionen bliver altså, at der bliver tilført Fødevarerkontrollen penge og ressourcer. Så kan man selvfølgelig altid tænke over, hvor der så i Fødearestyrelsen er noget, man kan tage, uden at det skader fødevarerikkerheden.

En enkelt ting til sidst: Ministeren har flere gange i dag nævnt det med, at man skulle kunne forbyde virksomheder og personer at drive fødevareraktivitet. Men det, der står i aftalen, er jo, at ministeren skal overveje, om man skal indføre det.

Skal jeg forstå det sådan, at ministeren og Dansk Folkeparti har besluttet, at der skal skabes hjemmel til, at man kan stoppe for disse menneskers og disse virksomheders ageren inden for fødevarerområdet, eller er det bare noget, der overvejes, og i givet fald: Hvornår er disse overvejelser slut?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er klart hensigten, at vi skal gennemføre en sådan ordning, men der er forskellige måder, vi rent teknisk kan gøre det på, og det overvejer vi lidt i øjeblikket.

Det kunne nemlig enten være ved, at vi havde en eller anden form for autorisationsordning af dem, som driver fødevareraktivitet, eller det kunne være, at vi simpelt hen i straffesanktioner i fødevarerloven får en mulighed for at dømme nogle til ikke at drive fødevareraktivitet fremover. Det er det, der lige skal analyseres lidt nærmere. Det er trods alt juridisk set en alvorlig ting at dømme nogle personer til ikke at måtte drive virksomhed, og derfor skal vi finde ud af, hvordan det rent teknisk set kan gøres mest effektivt og ordentligt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Kristen Touborg for et sidste spørgsmål.

Kristen Touborg (SF):

Vi kan jo desværre ikke forlange nultolerance over for de ikkesvar, vi får her af ministeren. Det er ærgerligt, at vi ikke kan det, for det ville have været rart, om vi kunne få nogle egentlige svar.

Jeg synes ikke, det er særlig trygt, at vi ingen reelle svar får. Det eneste, der egentlig står fast nu, er, at ministeren i hvert fald ikke har lovet noget som helst om flere penge i indeværende år. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke er korrekt vurderet, at så vil fødevarerikkerheden få lov at skøtte sig selv, få lov at sejle sin egen sø fra nu af, indtil ministeren vil kunne skaffe nogle penge ved finanslov 2007. For som jeg opfatter ministerens svar her, er det ikke hensigten, at man vil gå ud og skaffe penge til det her område før.

Kl. 15.05

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg bliver nødt til at gentage mig selv og sige, at der sættes en række initiativer i gang nu. Det er jo ikke sådan, at alle initiativer, der kan forbedre tingene, koster penge. Man kan også indføre forbedringer, uden at det nødvendigvis skal koste penge. Det er måske en tankegang, som er hr. Kristen Touborg lidt fremmed, men det kan man godt.

Det er bl.a. det, vi gør. Og så tilføjer vi yderligere bagmandspolitiet, hvor vi siger, at nu vil vi se på – det skal jeg nok fortælle, når vi har konkluderet på det – hvor mange penge der skal bruges, og hvordan vi kan tage de penge, uden at det går ud over fødevarerkontrollen.

Hermed sluttede spørgsmålet

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg skal oplyse, at det som nr. 11 opførte spørgsmål, S 3534, der er stillet til familie- og forbrugerministeren af hr. Poul Henrik Hedeboe, udgår af dagsordenen for mødet i dag.

Spm. nr. S 3534

11) Til familie- og forbrugerministeren af:

Poul Henrik Hedeboe (SF):

»Set i lyset af de seneste udmeldinger fra ministeren om, at man vil tilføre flere ressourcer til kontrol af fødevarerikkerheden, erkender ministeren så, at det var en fejl at skære ned på Fødevarerstyrelsens kontrolressourcer?«

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Som netop meddelt er dette spørgsmål udgået af dagsordenen for mødet i dag.

Spm. nr. S 3536

12) Til familie- og forbrugerministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

»I hvilket omfang vil ministeren tage ansvaret for den række af fødevarer-skandaler, der har været i Fødevarerstyrelsen det seneste år, som forurenede hindbær, der har medført formentlig 5 døde og 1.000 syge, manglende samarbejde med SKAT vedrørende smileyer, manglende kontrolbesøg vedrørende smileyer osv.?«

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg har stillet det her spørgsmål om, i hvilket omfang ministeren vil tage ansvaret for en række af de fødevarer-skandaler, der har været i Fødevarerstyrelsen det seneste år. Det drejer sig om sagen med de forurenede hindbær, der formentlig medførte, at 5 døde, Jeg synes, man skal tænke over, hvor alvorligt det har været: 1.000 syge.

Der er manglende samarbejde med SKAT vedrørende smileyer, sådan at der ikke bliver reageret på det, man finder ud af i styrelsen, ovre i skattevæsenet. Og der er manglende kontrolbesøg vedrørende smileyer, hvilket vi har kunnet læse i pressen i dag, også manglende efterkontrol. Man kan have fået en negativ smiley for 1½ år siden, og så kan den hænge der så lang tid, uden at det bliver tjekket, om det nu er blevet bedre.

Alle disse skandaler er jo hver især en følge af enkelt-sager, og derfor spørger jeg: I hvilket omfang vil ministeren tage ansvaret for det her? For enhver kan jo se, at når den slags sager kommer som i en perlerække, så er det altså, fordi der mangler ledelse i ministeriet. Det skyldes vel i meget høj grad, at man sammen med Dansk Folkeparti har lavet nedskæringer i et betydeligt omfang år efter år.

Dansk Folkeparti har jo lige så stort et ansvar for det her, som regeringen har, nemlig at man skærer disse medarbejdere væk. Derfor: Hvad med ansvaret?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu er det meget forskellige sager, som hr. Jens Peter Vernersen henviser til. Hindbærsagen er jo et godt eksempel på, hvordan der tages ansvar. Jeg tog ansvaret ved, at da det viste sig, at de procedurer og de regler, der har været gældende i mange år på det her område, og som altid har fungeret godt, i det her tilfælde ikke viste sig at være tilstrækkelige, så iværksatte jeg en række

opstramninger netop for at undgå, at sådan noget skulle kunne ske i fremtiden.

Der er en uafhængig revisionsenhed, som vi har et udvalg bag, som også består af uafhængige folk, der har gennemført en revision af forløbet af den sag for at se, om der nu var truffet de tilstrækkelige foranstaltninger. Man nåede frem til, at der af ministeren var truffet de tilstrækkelige foranstaltninger.

Det er et meget godt eksempel på det. Også i de sager, vi har haft oppe her i dag, har jeg jo taget ansvar ved at tage fat i sagerne, sætte nogle foranstaltninger i gang og få undersøgt til bunds, om der er mere, vi skal gøre for at sikre, at det ikke kan ske. Så der bliver faktisk taget ansvar for alle de sager, der måtte dukke op inden for området.

Derudover har jeg iværksat generelle foranstaltninger af ledelsesmæssig karakter i forhold til Fødevarestyrelsen og ministeriet for at sikre, at vi løbende udvikler Fødevarestyrelsens kontrol, så den bliver stadig bedre.

Jens Peter Verner (S):

Når man har fulgt de her sager i pressen, har ministeren haft utrolig travlt med at fedte sagen af på alle mulige andre. Så var det Danmarks Radio, der ikke fortalte ministeren, at de var i gang med at finde frem til den kødskandale, som har fyldt ret meget; så var det medarbejdere i styrelsen, der ikke lavede deres arbejde ordentligt; så var det ledelsen i styrelsen.

Jeg synes altså, at man, når man påtager sig ansvar, også må påtage sig konsekvens, men det kan vi vende tilbage til i næste spørgsmål. Sagen er, at det der med, at man reparerer enkeltsager, jo kun skal give problemer, hvis man fortsætter med det, og det er man sikkert nødt til, fordi man har foretaget de nedskæringer, man har, i Fødevarestyrelsen, som går ud over fødevarekontrollen, og som går ud over utrolig meget. Jeg synes egentlig, at ministeren skulle påtage sig det overordnede ansvar.

Kl. 15.10

Det er jo ikke et spørgsmål om at sige, at nu ordner jeg den sag, for så bliver ministeren sagsbehandler; det er ikke det, det drejer sig om. Tag dog det overordnede ansvar for ledelsen af det ministerium og få så hele ministeriet til at fungere, så de her sager ikke kommer igen som i en perlerække.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu må man for det første reagere – det går jeg ud fra hr. Jens Peter Verner er enig i – hvis der dukker sager op. Så må man jo reagere på dem. Det ville jo være det modsatte af at tage ansvar ikke at reagere på dem.

Men så vil jeg bare gøre opmærksom på, at der jo netop ikke er tale om, at vi i øvrigt handler enkeltsagsorienteret. Der er netop tale om, at jeg har reageret overordnet, i den forstand at jeg over det seneste trekvarter år har fået omlagt måden, vi laver fødevarekontrol på. Det træder i kraft her den 1. januar, så man generelt i Fødevarestyrelsen bedre kan målrette og prioriteret kontrollen derhen, hvor problemerne er.

Det er netop udtryk for en ledelsesmæssig beslutning af en overordnet karakter, hvor vi altså giver mulighed for, at vi i højere grad kan prioritere ressourcerne der, hvor der er problemer, til gavn for fødevarsikkerheden.

Jens Peter Verner (S):

Jeg må sige, at det så vi et fantastisk eksempel på i aftes i tv's Kontant, hvor de jo fremdrog endnu en enkeltsag. Den kontrollant, der var der, skulle nu ophøre med sit arbejde, og det, man kunne se, var sure rullepølser, og det var røde pølser med stålsplinter i. Det, der skulle erstatte den kontrol, som ministeren er så glad for nu skal træde i kraft i form af effektivisering, var, at den medarbejder, som har opgaven, fratræder sit job og erstattes af seks eller syv tilfældige kontroller over året og så i øvrigt egenkontrol i Tulip. Det er altså det, som ministeren har at byde på i den der omlægning.

Der er ikke noget at sige til, at det går så galt, som det går, og derfor bliver ministeren nødt til at sige: Ja, det er min ledelse af Fødevarestyrelsen, der er årsag til, at vi står, hvor vi står.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg bliver nødt til igen at sige, at den konkrete sag, den udsendelse, som hr. Jens Peter Verner har set i tv, har jeg desværre ikke set, så jeg kan ikke kommentere den konkrete sag.

Men som det bliver fremstillet, lyder det da fuldstændig uacceptabelt, og sagen var jo også fremme før. Jeg tror, at det var hr. Kristen Touborg, der nævnte den. Det er da helt uacceptabelt, hvis en fødevarevirksomhed producerer fødevarer på den måde. Det er derfor, at jeg også har indført en nultolerance, hvor vi må gribe ind

over for den slags. Det er da ikke til at holde ud for mig som forbrugminister, at sådan noget kan finde sted.

Mette Gjerskov (S):

Nu siger ministeren, at det ikke er til at holde ud, at sådan noget kan finde sted. Men på den ene side har vi en række folk, bl.a. Forbrugerrådet og uafhængige ernæringseksperter, som siger, at der er en klokkeklar sammenhæng mellem nedskæringerne i Fødevarestyrelsen og den manglende kontrol. Det har vi på den ene side.

På den anden side har vi en minister, som siger, at nu skal vi lave en undersøgelse: Men jeg vil bare straks konkludere, at det intet har med nedskæringerne at gøre.

Det synes jeg ikke er, at en minister påtager sig sit ansvar. Jeg synes, det er at fedte ansvaret af på embedsmænd.

Jeg vil gerne bede ministeren om at uddybe, hvor det egentlig helt præcist er han mener, at han tager et ansvar i den her sag. Så vil jeg endnu en gang bede ministeren svare på følgende: Er det korrekt, at der er skåret 217 medarbejdere væk i Fødevarestyrelsen mellem 2001 og 2006? Hvis ikke ministeren er enig, hvor mange så?

Familie- og forbrugministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan så gentage mig selv og sige, at der jo er gennemført en række tiltag, der netop skal forhindre, at sådan noget kan ske. Der bliver strammet op konstant i forhold til sådan nogle problemer, som måtte opstå, ud over den generelle effektivisering, der finder sted. Så der bliver taget hånd om de her ting effektivt, og vi har nu en nultoleranceplan, så vi forhåbentlig kan forhindre, at sådan noget kan gentage sig.

Men jeg vil godt sige, at uanset hvor mange ressourcer vi afsætter, uanset hvor meget kontrol vi laver, kan vi jo aldrig gardere os hundrede procent imod, at der findes nogle skurke derude, som ikke vil respektere reglerne. Når vi laver færdselsregulering eller skattelovgivning, kan vi heller ikke garantere, at der ikke findes nogen, som vil overtræde reglerne, uanset hvor meget kontrol vi laver.

Men med hensyn til ressourcerne så indgår det jo i aftalen med Dansk Folkeparti, at vi netop skal se på ressourcesituationen, når vi tilrettelægger budgetterne for 2007 i finansloven.

Kl. 15.15

Mette Gjerskov (S):

Jeg synes ikke, det er at tage ansvar at tage de samme medarbejdere og lade dem piske endnu mere rundt i manegen, når vi har nogle medarbejdere, som har 40 pct. højere sygefravær end resten af de offentligt ansatte.

Der er jo et ressourceproblem i Fødevarestyrelsen, og det bliver ministeren da nødt til at anerkende på et eller andet tidspunkt. De samme medarbejdere kan jo ikke piske rundt og lave fire medarbejders job. Sådan er det jo.

Jeg må spørge en gang til: 217 medarbejdere er skåret væk i Fødevarestyrelsen, kan ministeren bekræfte det tal? Hvis ikke han kan bekræfte det, kan han så fortælle mig, hvor mange der er skåret væk i perioden 2001-2006?

Familie- og forbrugministeren (Lars Barfoed):

Fru Mette Gjerskov ved jo lige så meget som jeg, for jeg har flere gange i Folketingets Fødevareudvalg sagt, at jeg er meget opmærksom på og har bedt ledelsen i Fødevarestyrelsen være opmærksom på sygefraværet, for der skal være en god trivsel i vores Fødevarestyrelse også blandt medarbejderne. Så vi er meget opmærksomme på at nedbringe sygefraværet.

Hvis man ser på dyrlægerne, er deres sygefravær faktisk ikke højere, end det sådan cirka er i den offentlige sektor i øvrigt. Så det er jo ikke, fordi der dér er et særligt højt sygefravær. Men der er områder i styrelsen, hvor der er et højt sygefravær, og det er noget, ledelsen arbejder meget aktivt med.

Jeg har også svaret før på fru Mette Gjerskovs beregninger på antallet af medarbejdere og har sagt, at det antal medarbejdere, der er gået ned brutto, altså skal ses i forhold til, at der er nogle af dem, som simpelt hen er flyttet hen til en sammenlægning med fødevareforskningen, og der gør de deres arbejde i stedet for. Derfor er det nettotallene, man skal regne med.

Men der er da i Fødevarestyrelsen over årene blevet færre medarbejdere tilbage fra 2001 i takt med de produktivetsforbedringer, der løbende bliver gennemført, som også blev gennemført under socialdemokratiske regeringer. Der var jo også dengang krav om produktivetsforbedringer rundt omkring i den offentlige sektor. Det har der også været i Fødevarestyrelsen.

Men der er altså en aftale med Dansk Folkeparti om, at vi skal vurdere ressourcesituationen op mod finanslovforhandlingerne for 2007.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Kristen Touborg som medspørger.

Kristen Touborg (SF):

Ministeren siger i et tidligere svar her, at ministeren ikke vil kommentere enkeltsager i udsendelsen Kontant i DR i aftes fra Tulip. Det synes jeg er o.k. Derfor vil jeg spørge lidt mere generelt.

Det fremgik af udsendelsen, at der på nuværende tidspunkt er daglig kontrol. Den vil fra den 1. april blive skåret ned til 6-8 gange om året. Den daglige kontrol har fundet en række fejl, som er blevet stoppet, sådan at fordærvet kød ikke er kommet ud til forbrugerne.

Tror ministeren, at kontrollen bliver bedre eller dårligere af, at den daglige kontrol bliver taget væk? Er det sådan, at fødevarer sikkerheden for befolkningen bliver bedre eller dårligere af det tiltag, der sker nu?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Som hr. Kristen Touborg fair nok bemærker, har jeg ikke mulighed for at besvare spørgsmålet om den konkrete sag. Jeg har ikke set den udsendelse i fjernsynet, men det er sådan generelt, at vi har et system, hvor vi baserer os på, at virksomhederne selv må tage ansvar for at egenkontrollere deres virksomhed, så tingene er i orden. Og så har vi et tilsyn, der tager ud og holder øje med, om den her egenkontrol nu også er noget, man lever op til, og tilsynet griber ind, hvis man ikke gør det, eller hvis det bliver opmærksom på forhold, der ikke er i orden.

Det må jeg som udgangspunkt gå ud fra at en virksomhed som Tulip også kan finde ud af at indordne sig under. Men jeg vil naturligvis sætte mig ind i omstændighederne omkring den virksomhed, nu det er blevet bragt op.

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal ganske kort spørge: Tror ministeren ikke, at det ville være en god idé at gå noget højere op end 6-8 gange, når der er store virksomheder med egenkontrol; at man gik væsentligt højere op i den kontrol og dermed sikrede, at vi fik mere fysisk kontrol end det, der er lagt op til?

Det, der i virkeligheden er lagt op til af kontroller nu, er jo papirkontrol og ikke rigtig kontrol ude i det fysiske liv.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er muligt. Nu vil jeg få en redegørelse for de konkrete omstændigheder i den pågældende sag.

Kl. 15.20

Der skal selvfølgelig være den kontrol, der er nødvendig, men jeg må også sige, at der der virksomheder, som ikke kan finde ud af at overholde reglerne, kan de jo være nødt til at lukke. Sådan må det være. Vi kan ikke have virksomheder her i landet, som ikke er i stand til at overholde almindelige, anstændige krav om, at de skal behandle fødevarer ordentligt.

Hvis de kan finde på at producere fødevarer – var det ikke pølser med alle mulige mærkelige genstande i? – som absolut ikke skal spises, så er det helt uanstændigt. Vi kan simpelt hen ikke acceptere, at de bliver ved med at producere pølser, hvis ikke de er i stand til at gøre det på en ordentlig måde. Men det må jo kunne lade sig gøre for en virksomhed at producere en pølse, uden at der kommer affald og alt muligt andet i den. Det lyder jo helt grotesk, at det overhovedet kan finde sted.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Jens Peter Vernersen for et sidste spørgsmål.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg ved snart ikke. Det er jo fuldstændig vanvittigt, at man får de her svar fra ministeren, og ministeren siger, at nu vil han se på sagen.

Sagen er jo, at nedskæringen af den kontrol, som vi har set her, er en del af ministerens effektivisering. Derfor skal de åbenbart væk derude. Ministeren glemmer altså her, at det er ministerens ansvar, at man har lavet en effektivisering, der betyder, at vi nu kan risikere at få de produkter, som kontrollen tog fra ved Tulip. Det var sure rullepølser og røde pølser med metalstumper i. Det blev vist i aftes, og det blev i øvrigt genudsendt i morges, så der var to muligheder for at se det.

Jeg må sige, at det undrer mig dybt, at ministeren ikke, når nu der skulle diskuteres fødevarerkontrol i dag, har fået information af sine medarbejdere om det her spørgsmål. Men det er nok bare et eksempel på, at alt det, der er sket, hele tiden bliver fedtet af på medarbejderne, i stedet for at ministeren gik i gang med en overordnet planlægning, så man ikke får alle de her enkeltsager. Det er sådan set det, der skal til. Og

skal der flere folk til at gøre det, så må de folk jo ansættes.

Jeg kan anbefale ministeren at stemme for det forslag, vi lægger frem, der i hvert fald betyder, at man kan lave en vis genopretning efter de nedskæringer, der er sket under ministeren.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg er ked af, at hr. Jens Peter Vernersen ikke lytter til, hvad der bliver sagt, men bare stiller spørgsmål med nogle formuleringer, som kunne have været undgået, hvis han havde hørt, hvad jeg svarer.

Når Hr. Jens Peter Vernersen taler om de nedskæringer, der har fundet sted i min tid, så vil jeg gøre opmærksom på, at den nedskæring, jeg har stået for, alene er, at jeg i forbindelse med en omstrukturering af ledelsesstrukturen i styrelsen har skåret styrelsens ledelsenheder ned fra ti til tre regioner og begrænset antallet af laboratorier, fordi laboratoriekapaciteten var for høj. Men det er ikke en besparelse på den udøvende fødevarekontrol, som jeg har gennemført. Så en sådan besparelse er der altså ikke gennemført i min ministertid.

Derudover har vi på grund af det fredet Fødevarestyrelsen, fødevarekontrollen, fra de produktivitetskrav, som resten af de offentlige institutioner og statslige institutioner er underlagt, på 2 pct. Fødevarestyrelsen er fritaget fra det produktivitetskrav, og dermed den besparelse fra 2005 til 2006.

Så meget for besparelser i min tid, vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 3539

13) Til familie- og forbrugerministeren af:

Jens Peter Vernersen (S):

»I hvilket omfang vil ministeren påtage sig konsekvensen af den række fødeveskandaler, der har været i Fødevarestyrelsen det seneste år, og som på trods af utallige samråd i Fødevareudvalget med kritik af ministeren ikke har medført initiativer fra ministerens side, der har sikret bedre fødevarekontrol?«

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg har stillet to spørgsmål, fordi jeg også synes, at man i et eller andet omfang må spørge mini-

steren, når vi har set det forløb, der har været med sager på sager på sager, hvilken konsekvens ministeren vil drage af disse skandaler i Fødevarestyrelsen det sidste år.

På trods af utallige samråd i Fødevareudvalget, hvor oppositionen – Socialdemokraterne, De Radikale, SF og Enhedslisten – har påpeget alle problemerne, har ministeren hele tiden sammen med Dansk Folkeparti og hr. Christian H. Hansen lavet aftaler, der fortsætter nedskæringerne.

Når ministeren siger, at man har lavet disse begrænsede nedskæringer ved effektivisering, så passer det ikke. Man fratog jo dyrlægerne den support, de havde, så de nu selv skal klare en større del af opgaverne, og det betyder faktisk, at dyrlægerne får vanskeligere ved at udføre den opgave, de skulle lave. Det er virkeligheden, og det er sket under den her minister. Jeg synes, at ministeren på et eller andet tidspunkt må tage en konsekvens af det og sige: Jeg formår ikke at lede det her ministerium.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det kan hr. Jens Peter Vernersen jo mene. Jeg tror såmænd, at hr. Jens Peter Vernersen helst så, at hele regeringen overlod det til Socialdemokratiet at drive ministerierne, men det kan vi se så forskelligt på.

Kl. 15.25

Jeg skal bare sige, at jeg skam har taget konsekvenser i det omfang, der har været nogle sager, der skulle tages konsekvenser af, nemlig ved at gennemføre foranstaltninger, så der bliver rettet op på tingene. På den måde er der taget ansvar og draget konsekvenser af de problemer, som har vist sig undervejs.

Det er rigtigt, at jeg har været indkaldt til en del samråd i Fødevareudvalget, og jeg vil gerne sige, at jeg altid er glad for netop at få lejlighed til at redegøre for sagerne for Fødevareudvalget, derunder for hr. Jens Peter Vernersen, så der kan blive sat lidt skik på, hvad der er op og ned i de forskellige sager. Det er noget, jeg deltager i med stor fornøjelse.

Jens Peter Vernersen (S):

Nu har en række af disse samråd været åbne, så de er jo kendt for offentligheden, og det, som man har kunnet se fra samrådene, har været, at det har været ualmindelig vanskeligt at få svar på noget som helst, i hvert fald når der bliver stillet meget konkrete spørgsmål.

Et af de spørgsmål, der har været stillet her, og som vi heller ikke har kunnet få svar på, er: Hvad er det for 800 detailforretninger, som har modtaget kød fra den kødskandalevirksomhed, der var været omtalt så meget? Jeg har bedt ministeren fremlægge en liste, så forbrugerne i hvert fald kunne være sikre på, at de ikke går hen og køber kød der. Så siger ministeren: Det må jeg ikke for politimesteren. Det er dog en utrolig magtfuld politimester, der kan sige til ministeren, at ministeren ikke må offentliggøre en liste. Det synes jeg ikke er bare nogenlunde ordentligt eller i nærheden af ordentligt.

Jeg synes faktisk, at forbrugerne fortjener at få oplyst, hvor man skal passe på, så man ikke får de rejer med metalstumper i, og hvad vi ellers har set. Det er ikke sådan, at det er fiktive billeder. Det er jo virkeligheden, der har været fremlagt, som ministeren også har set. Derfor mener jeg faktisk, at ministeren skulle sige: Det her er ikke godt nok, jeg er sagsbehandler, jeg tager ikke det overordnede ansvar for ministeriet.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det ville dog være en mærkelig udtalelse at komme med som minister, hvis man skulle sige det. Det håber jeg da ikke at hr. Jens Peter Vernersen ville gøre, hvis han var minister. Der skal tværtimod tages et ansvar, og det er også derfor, at jeg tager et ansvar for ministeriet og for fødevarekontrollen for at forbedre de områder, hvor der er behov for at gennemføre forbedringer.

Med hensyn til listen på de 800 mener jeg, at jeg har redegjort for, at det er politimyndigheden, der nedlægger forbud mod, at vi offentliggør en liste, og det er af hensyn til politiets efterforskning. Det tror jeg nok at man under alle omstændigheder med de spilleregler, der er, og de retsregler, der er her i landet, et nødt til at imødekomme. Vi har vel alle sammen interesse i, at sagerne rent faktisk bliver efterforsket. Men som jeg har sagt tidligere – nu bliver det jo snart gentagelser af, hvad der er sagt – er det sådan, at Fødevarestyrelsen har den liste og derved kan træffe foranstaltninger over for de pågældende virksomheder.

Jens Peter Vernersen (S):

Det er lige præcis der, vi støder sammen, også i en række af de spørgsmål, der har været stillet, for styrelsen har den liste liggende sikkert i et hemmeligt rum ovre i ministeriet. Det må være mindst i et pengeskab, for når det er noget, an-

dre ikke må se, må det i hvert fald være noget, man passer vældig godt på. Det vil altså sige, at styrelsen ved, hvor det er, og kan sidde derovre og vide, at der er en række forretninger, som har kød fra den her skandalevirksomhed – og man kan ikke forsvere sig imod det. Der synes jeg altså, at ministeren skulle være lidt mere forbrugerminister og ikke så meget erhvervsminister, men vi ser åbenbart forskelligt på det.

Ministeren spørger så, om jeg, hvis jeg var minister, ville gøre det, der nu blev sagt. Nej, jeg ville prøve at danne mig et overblik over det overordnede ansvar og så få hele ministeriet til at fungere, så de enkeltsager ikke opstår. Det må jeg sige.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan forsikre hr. Jens Peter Vernersen om, at det er ærgerligt, at hr. Jens Peter Vernersen ikke har lyttet mere under de samråd, der har været, hvor jeg har redegjort for de overordnede foranstaltninger, der er gennemført. Der er gennemført en lang række overordnede foranstaltninger i ministeriet, netop for at skabe en bedre fødevarekontrol, ikke mindst at vi her fra den 1. januar er i stand til at prioritere ressourcerne bedre der, hvor der er størst behov for at sætte ind, netop at hensyn til forbrugernes fødevarer sikkerhed.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Fru Mette Gjerskov som medspørger.

Mette Gjerskov (S):

Ministeren siger, at han tager et ansvar. I mine øjne er det at påtage sig det politiske ansvar altså også, at man sikrer, der er det nødvendige antal medarbejdere til at sørge for, at der er en tilstrækkelig kontrol af de virksomheder, som nu engang har det med en gang imellem at overtræde reglerne. Der skal være tilstrækkeligt med medarbejdere, og jeg kan simpelt hen ikke se, at ministeren har taget det ansvar.

Vi så ved den seneste omstrukturering – jeg tror, det var der, hvor der røg 60-70 stillinger i Fødevarestyrelsen – at ministeren sagde, at det ikke gik ud over fødevarekontrollen, men at det alene var ledelse og administrativt personale. Nu, når smileyordningen går helt galt, hører vi ministeren sige, at det er ledelsen af smileyordningen og administrationen af smileyordningen, den er gal med, ikke selve kontrollen. Vil ministeren redegøre for, om han mener, at nedskæringer i ledelsen så måske kunne være årsagen

til, at smileyordningen går helt ad hekkenfeldt til?

Kl. 15.30

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg skal gøre fru Mette Gjerskov opmærksom på, at de ændringer, der er sket i ledelsesstrukturen, er indført den 1. januar, og derfor kan de ændringer ikke have noget at gøre med, hvad der er gennemført af smileybesøg de foregående år, altså før den ændring fandt sted.

Mette Gjerskov (S):

Så det betyder, at ministeren ikke mener, at der er nogen ledelsesmæssige problemer? Det er bare det, jeg spørger om.

Det, der er det overordnede spørgsmål, er jo, om ministeren påtager sig sit politiske ansvar for, hvad det er, der foregår i Fødevarestyrelsen. Så det er det, jeg spørger om: Er det ledelsen, eller er det medarbejderne, det skal tørres af på, eller er det ministeren, der har det overordnede ansvar for, hvordan fødevarerkontrollen er i Danmark?

Og så kunne jeg måske lige tage spørgsmålet en gang til, ministeren har jo hørt det nogle gange i dag: Er det 217 medarbejdere, der er blevet skåret væk, eller er det ikke 217 medarbejdere, der er blevet skåret væk i Fødevarestyrelsen siden 2001?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Det er jo i orden at skifte spørgsmål, men fru Mette Gjerskovs spørgsmål til mig var altså, om ændringerne i ledelsen kunne tænkes at have betydning for det, der sker vedrørende smileybesøg, om der er et tilstrækkeligt antal smileybesøg. Så siger jeg, at den sammenhæng kan der jo ikke være, eftersom ændringen i ledelsen fandt sted efter problemerne med at opfylde antallet af smileybesøg.

Når det så gælder det generelle spørgsmål om ledelse, tror jeg, at fru Mette Gjerskov stiller spørgsmålet mere for at stille det end for at høre svaret, for fru Mette Gjerskov kender svaret. Jeg har jo netop meddelt, og jeg har også sagt det på udvalgsrådet i dag, at jeg vil iværksætte en tilbundsående uvildig undersøgelse, altså sådan at nogle udefra kommende laver en undersøgelse af styringsforholdene vedrørende fødevarerkontrollen for at afdække, hvilken karakter problemerne i styringen af fødevarerkontrollen har.

I den forbindelse skal vi også, som jeg flere gange har sagt det, være opmærksomme på, at det er aftalt med Dansk Folkeparti, at vi skal se på ressourcesituationen i forbindelse med finanslovforhandlingerne i 2007.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Ole Stavad som medspørger.

Ole Stavad (S):

Sådan til orientering vil jeg sige, at jeg ikke sidder i nogen af de centrale udvalg, der beskæftiger sig med det her. Derfor tror jeg såmænd, at det billede, jeg har, sådan i mange henseender svarer til det billede, som folk, der i øvrigt følger med, har.

Det, jeg godt ville spørge forbrugerministeren om, er: Kan han give en forklaring til mig og alle dem, der i øvrigt måtte sidde og undre sig, på, at skandale har afløst skandale på det her område? Det er jo ikke ligegyldige sager, vi taler om, det er jo sager, som rent faktisk har medført flere dødsfald, og at i hundredvis, ja, måske tusindvis, af mennesker har været syge?

Det er jo noget, der har strakt sig over en lang periode, og hver gang ministeren har lovet, at nu tages der fat på det, der så er dukket op, går der kortere eller længere tid, og så dukker en ny skandale op.

Er der ikke noget, der helt grundlæggende er i uorden og problematisk i den her sag, og hvad agter ministeren at gøre for at få skabt en ny organisation og en ny virksomhed, som kan skabe en tryghed på et solidt grundlag hos befolkningen?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg synes, det er fornyende for debatten, at vi har hr. Ole Stavad i salen vedrørende disse fødevarerpolitiske spørgsmål, det er jeg glad for.

Jo, det, som man vel kan sige, er, at den sag, som hr. Ole Stavad jo først og fremmest hæfter sig ved i den her forbindelse, er hindbærsagen, og der kan man ret præcist adressere, hvad gik galt.

Det, der gik galt i den sag, var, at der var nogle virksomheder, som ikke tilbagekaldte varerne, sådan som de skulle. Man fulgte et system, som man altid har fulgt, nogle regler, man altid har fulgt, nogle procedurer, man altid har fulgt, og som altid har virket upåklageligt. Det gjorde de bare ikke denne gang. Derfor har jeg grebet ind og strammet op, og den uafhængige revisi-

onsenhed har jo også efter en grundig undersøgelse vurderet, at de opstramninger, jeg gennemførte, vurderes at være tilstrækkelige for at undgå, at sådan noget kan ske i fremtiden.

Kl. 15.35

Generelt vil jeg sige, at det selvfølgelig er fuldstændig uacceptabelt for mig som minister – og nu tænker jeg ikke så meget på hindbærsagen – at man på forskellige områder inden for Fødevarestyrelsen kan åbne skabet og så opdage, at skeletterne så at sige falder ud. Der har jeg givet besked på, at sådan nogle ting må jeg vide. Fødevarestyrelsen må selv komme frem og fortælle mig, hvis der er problemer, sådan at vi kan få løst dem. Det kan ikke være meningen, at de skal komme frem, ved at pressen undersøger dem.

Men jeg er glad for, at pressen undersøger dem. Jeg synes, det er godt, at vi har en kritisk presse, som finder frem til de problemer, der er, men jeg havde bestemt gerne set, at Fødevarestyrelsen selv havde fundet frem til fejlene. Der er vi så godt i gang med nu at få indrettet os sådan, at det gerne skulle ske i fremtiden.

Ole Stavad (S):

Jeg er da glad for, at ministeren har den målsætning, at man skal kunne åbne skabene, uden at skeletterne falder ud. Men virkeligheden er jo tilsyneladende, at hver gang pressen begynder at grave lidt dybere i et område, så finder man ud af, at de kontroller, som ministeren har oplyst Folketinget om at Fødevarestyrelsen er forpligtet til at foretage, i stor udstrækning ikke bliver foretaget.

Sådan finder man område for område mangel på mangel, og det har efterhånden stået på i hele ministerens ministertid. Hver gang der dukker en konkret sag op, siger ministeren: Det må vi også gøre noget ved, nu skal vi have taget fat på det, og det må Fødevarestyrelsen blive bedre til at løse. Han har lavet omstruktureringer, og hver gang der foretages ændringer, bliver det tilsyneladende kun værre.

Det er derfor, jeg spørger: Hvilke grundlæggende initiativer agter ministeren at tage, så vi kan få en fødevarer sikkerhed i det her land, så vi igen kan have tillid til, at det er i orden? Det er vigtigt for os danskere, men jeg mener faktisk også, det er ret grundlæggende for os som stor fødevarer nation, at vi også udadtil fremstår som et land, der har styr på fødevarer politikken og på fødevarer sikkerheden. Det har tidligere været et kendetegn for Danmark, som bl.a. har betydet,

at eksportmarkeder, som har været lukkede for andre, har været åbne for os.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jamen det er jo kolossalt vigtigt, at vi har et højt fødevarer sikkerhedsniveau i Danmark, først og fremmest for de danske forbrugere og ikke mindst for mig som forbrugerminister. Ud over at være forbruger er jeg altså også forbrugerminister, og det er da uacceptabelt for mig, hvis vi ikke kan fastholde et højt fødevarer sikkerhedsniveau i Danmark. Det skal vi simpelthen have.

Det er også derfor, der bliver sat ind, når vi opdager, at der er problemer med styringen af fødevarer kontrollen. Det er jo også det, der bliver nu, men det er altså ikke et korrekt billede, som hr. Ole Stavad nu forsøger at fremstille, at fødevarer sikkerheden nærmest ligger i ruiner og fødevarer kontrollen slet ikke fungerer. Det gør den jo, der bliver hver eneste dag foretaget masser af fødevarer tilsyn rundt omkring i landet, og generelt er fødevarer sikkerheden i orden i Danmark. Nu skal vi også passe på, at vi ikke overdramatiserer det og selv bidrager til at skabe et forvansket billede af situationen både hos forbrugerne og i de lande, som vi eksporterer til.

Men når vi bliver opmærksomme på, at der er problemer, så er det uacceptabelt, så skal der skrives ind, og det er jo også det, der sker.

Jens Peter Verner (S):

Det, der selvfølgelig er afgørende, og jeg har efterlyst det flere gange, er jo, at man overordnet får den organisation i en sådan tilstand, at man ikke skal behandle enkeltsager gang på gang, som vi har gjort ugentligt i ministerens ministertid. Det synes jeg ministeren skulle have givet et mere præcist tilsagn om.

Jeg ved godt, det hedder: Når man åbner skabene, så falder skeletterne ud. Jeg vil nu sige, at hvad angår Fødevarer styrelsen, har vi omdøbt det til: Når man åbner skabene, så falder skandalerne ud.

Hvis vi tager specielt smileyordningen, så er det jo rigtigt, at man med hensyn til effektiviseringskravene sammen med Dansk Folkeparti har skåret 10 pct. af smileybesøgene. Det vil sige, at der bliver 4.000 færre besøg, 14 medarbejdere færre til at lave opgaven, for de skulle over på noget andet, hvor man kunne opnå en større virkning. Men efter hvad vi nu har set med smileyordningen, kan alle jo se, at det står rivende galt til. Man overholder ikke besøgene, man la-

ver ikke opfølgning, og man laver væg til væg-besøg, fordi man bliver pisket rundt i manegen. Det er sådan set det billede, der står mere og mere tydeligt.

Der synes jeg, ministeren skulle give tilsagn om, at det kommer til at se anderledes ud. Ellers vil jeg give tilsagn om, at vi også fremover vil forfølge de her sager, og så bliver det ikke sidste gang, vi står hernede og taler om de her ting.

Kl. 15.40

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg kan så til gengæld give hr. Jens Peter Verner sen tilsagn om, at jeg nok skal forfølge det, i det omfang der er behov for at forfølge nogen som helst sager i Forbrugerministeriet, og at vi løbende gennemfører en udvikling i Forbrugerministeriet også på det her område. Ikke mindst vil jeg gerne fremhæve, som jeg har gjort det før, at vi f.eks. pr. 1. januar har iværksat en anden måde at prioritere fødevarer kontrollen på, sådan at vi netop kan skride ind der, hvor problemerne er størst. Så hr. Jens Peter Verner sen kan tage det helt roligt, vi skal nok forstå at træffe de beslutninger, der er nødvendige for at sikre forbrugernes fødevarer sikkerhed.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om nævn for privatfinansieret offentlig forskning.

Af Per Clausen (EL) m.fl.
(Fremsat 27/1 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Enhedslisten har med B 69 fundet en gammel kæphest frem fra skuffen. Allerede i år 2000, da Birthe Weiss var it- og forskningsminister, lancerede Enhedslisten første gang forslaget om et såkaldt sponsoreringsnævn. Nu ser vi det altså igen og stort set med det samme indhold.

Dengang var anledningen den såkaldte Dandysag. Det var en dum sag, hvor parterne ikke havde fulgt de spilleregler, der gælder for samarbejde mellem offentlige forskere og private virksomheder. Men i dag er vi heldigvis kommet videre.

Dandysagen førte til, at Rigsrevisionen kulegravede forskningssamarbejdet med universiteterne, og konklusionen var ganske klar: Lovgivningen og reglerne på området var gode nok, men der var brug for en bedre vejledning til institutionerne, så man kunne undgå en ny tilsvarende sag. Derfor fik vi efterfølgende to sæt retningslinjer, et om offentlighed ved privat finansiering af offentlig forskning og et om universiteternes forskningssamarbejde med private virksomheder.

Dengang var der i Folketinget bred enighed om, at vi ikke skulle have nye love. Forskningsfriheden og forskernes frie ret til publicering var allerede stadfæstet i universitetsloven. Sådan var det dengang, og sådan er det i dag.

Dengang var der enighed om, at løsningen ikke var mindre samspil mellem forskning og erhverv, tværtimod. Løsningen var heller ikke statslige detailregler for samarbejdet, det ville blot komme til at fungere som en spændetrøje. Nej, løsningen var, at universiteterne skulle blive mere professionelle til at indgå aftaler med erhvervslivet, således at tilsvarende situationer ikke opstod.

Siden har vi så fået en universitetsreform. Kongstanken med universitetsreformen er velkendt: styrket selvstyre under ansvar af professionelle ledelser. Vi har fået professionelle bestyrelser med folk udefra, og vi har fået ansat ledere på alle niveauer. Det er ikke Enhedslistens kop te, og det er en ærlig sag, her er vi jo uenige sådan rent ideologisk.

Det siger sig selv, at vi ikke kan støtte etableringen af parallelle nævn, der skal fordele penge uden om ledelsen. Det strider lodret imod universitetsreformen. Det er og bliver universiteternes ledelser, der træffer afgørelse om den interne fordeling af ressourcer, og det er og bliver universiteternes ledelser, der tegner institutionerne i samspil med de eksterne.

Med dette følger samtidig ansvaret for at overholde gældende love og regler. Det er i sidste ende rektor, der står med ansvaret, hvis en institution ikke har overholdt spillereglerne. Det er et ansvar, som man ikke kan fralægge sig og lægge over til et demokratisk nedsat nævn. Beføjelser og ansvar må nødvendigvis følges ad.